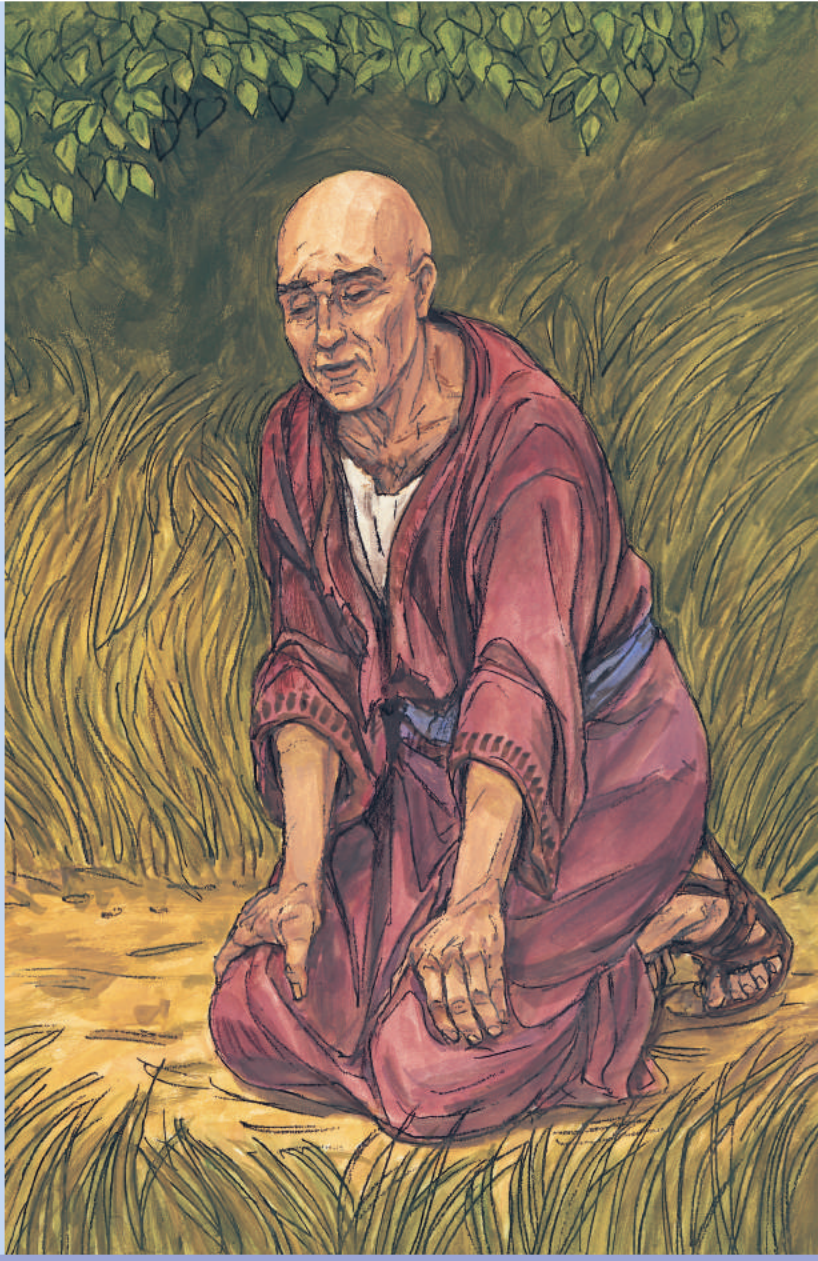
İncil Öğretiyor Serisi

Eyüp'ün Yaşamı Hakkında Kişisel Çalışma Kitabı.

Eyüp

Eyüp

Eyüp'ün Yaşamı Hakkında Kişisel
Çalışma Kitabı.

Multi-Language
Productions
Bringing the Word to the World

Original text produced by the Prison Ministry Committee of the Commission on Special Ministries of the Wisconsin Evangelical Lutheran Synod.

Text adapted by Multi-Language Productions of the Board for World Missions of the Wisconsin Evangelical Lutheran Synod.

Copyright © 2016
Copyright of Turkish version © 2016
MLP Catalog Number: 385395

All color and black and white images are the work of Glenn Myers. Rights to Glenn Myers' images are reserved by Northwestern Publishing House.

All Scripture is taken from the Holy Bible, New Testament International Reader's Version ® NIV® Copyright © 1995, 1996, 1998 by Biblia Inc. ™. Used by permission. All rights reserved worldwide.

Level 1, Book 32

İçindekiler

Başlangıç.....1

Bölüm 1:
Tanrı'nın işlerini sorgulayamam!
(Yoksa sorgulayabilir miyim?).....3

Bölüm 2:
Ayartıya karşı koyup daha büyük bir amaç için
çalışmak varken utanca düşmek.....21

Bölüm 3:
Bu trajediden Tanrı'yı sorumlu tutuyorum.....39

Bölüm 4:
Acılardan geçerken sebebini bilmek,
acıları taşımanıza yardım etmez.....51

Bölüm 5:
Tanrı'nın acılı insanlara daveti:
"Haydi, bunlar hakkında konuşalım".....65

Bölüm 6:
Gözden Geçir, Planla, Dua Et, İlerle.....81

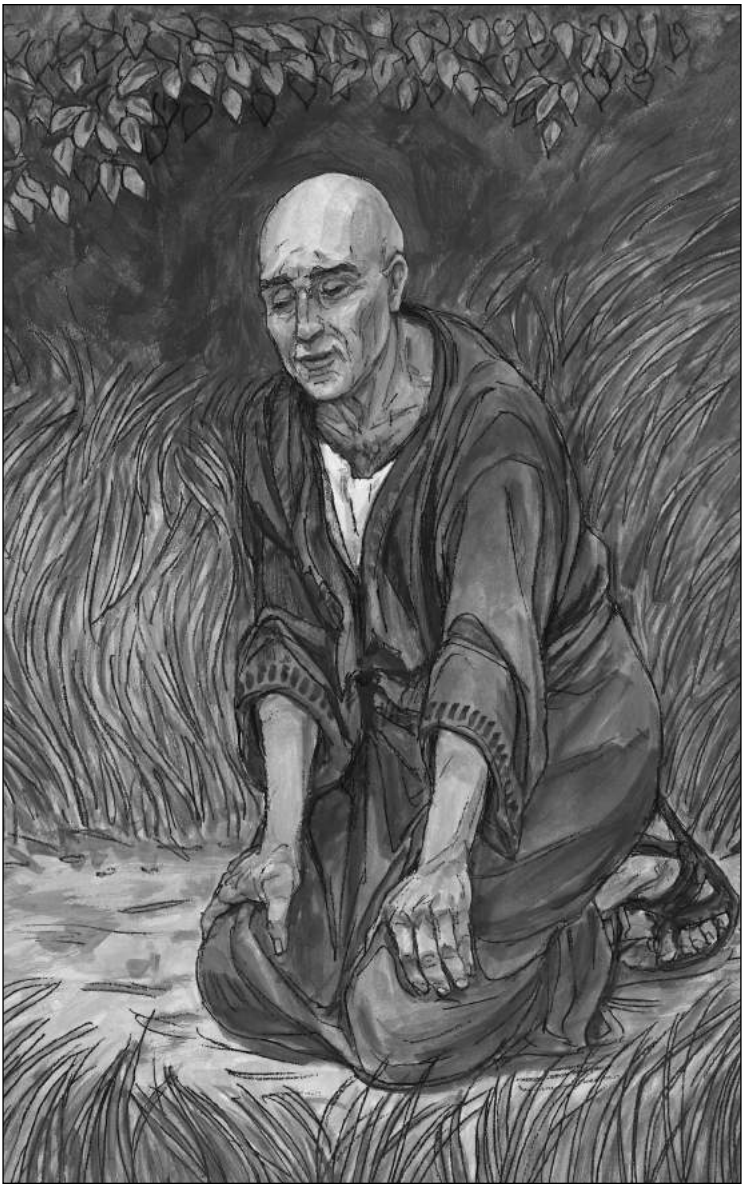

Başlangıç

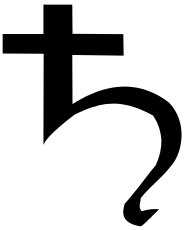
Bu kitap Tanrı'nın neden acıya ve sefalete izin verdiğini anlamanıza yardım edecektir. Böylece Tanrı'nın sizi önemsediğini ve sevdiğini öğreneceksiniz. Bir günahkar olduğunuzu görecek ve Tanrı'nın yapmakta olduğu şeyleri sorgulayamayacağınızı öğreneceksiniz. Fakat her şeye rağmen Tanrı'nın sizi affettiğini de göreceksiniz.

Acılı ve yaslı zamanlarda Tanrı sizi sevmeyi ve gözetmeyi vaat ediyor ve Tanrı cennette (sonsuz yaşamda) O'nun birlikteyken acı ve kederinizin son bulacağını vaat ediyor. Tanrı acılı zamanlarda sizin yanınızda olduğunu ve Mesih İsa'ya ne kadar çok ihtiyacınız olduğunu anlamanıza yardım etsin.

2

Eyüp'ün arkadaşları onun yanlış bir şey yaptığını düşünüyor (1-3 bölümler).

Bölüm – 1

Tanrı'nın işlerini sorgulayamam! (Yoksa sorgulayabilir miyim?)

Belki hayatınızda korkunç bir durum gerçekleşmedi. Belki evinizde sevgi, şefkat ve saygı dışında olumsuz bir durum yaşamadınız. Belki daima okunuzda ve çalıştığınız yerde size adil davranıldı. Belki sizi ya da bir yakınınızı korkunç bir hastalık vurmadı. Belki hiç kimse size yalan söylemedi ve size ihanet etmedi. Belki bütün yaşamınız boyunca birlikte yaşadığınız kimseler mutlu yaşayıp esenlik içinde öldüler. Belki…

Muhtemelen sizin hayatınız bu şekilde gitmedi. Zaten böyle şeylere insan yaşamında nadiren rastlanır. Hemen hemen hepimizin hayatında kederli kayıplar olmuştur. Çocuğumuz en azından

az karışık ya da çok karışık ailelerde büyüdük. Pek çoğumuz güvendiğimiz kimseler tarafından kaba ve adil olmayan davranışlar gördük. Hemen hepimiz istismar edildik, ihmal edildik ve saygısızlıkla karşılaştık. Hemen pek çoğumuz acı şekilde incitildik. Ve hemen hemen hepimiz sonunda "*Neden böyle*?" dediğimiz bir şeyler yaşadık. Ve belki de böyle durumdan dolayı artık "*hemen hemen*" demeyi bıraktık: çünkü her birimiz yaşamımızın bir yerinde bizi "*Neden*..?" sorusuyla baş başa bırakan bir acı veya trajedi yaşadık.

Bu bölümde şu konuları göreceğiz:

- Tanrı'nın sizi reddetmediğinden emin olacaksınız ve Tanrı'nın sizi çocuğu olarak kabul etmekten mutlu olduğunu;
- Tanrı'nın sevgisi ve gücü hakkında zor sorular sormaktan korkmanıza gerek kalmadığını.

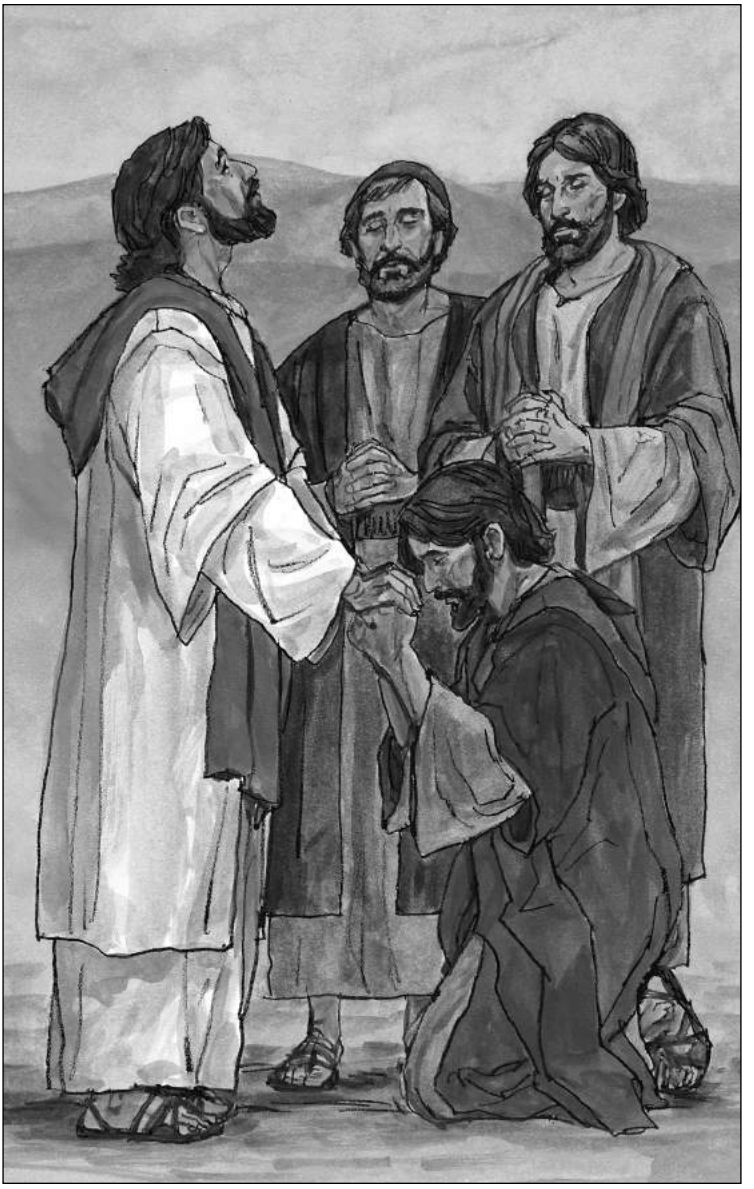
Bunun için Eyüp kitabının ilk üç bölümünü okuyabilirsiniz.

Hayatınıza acı veren durumlar geldiği zaman, sizler "*Neden*?" diyerek sorma noktasına gelirsiniz. Ve her şeye gücü yeten, sevgi dolu Tanrı'ya inanıyorsanız, gerçekten "*neden, niçin*?" diye merak edersiniz. Eğer Tanrı çok seviyorsa niçin bu acılı şeylerin sizin başınıza gelmesine izin verdi? Eğer Tanrı'nın gücü her şeye gücü yetiyorsa, bu kötü şeylere neden engel olmadı?

Fakat pek çok kimse böyle sorular sormaya korkuyorlar. Onlar Tanrı hakkında böyle sorular sormamaları gerektiğini zannediyorlar. Ve kötü durumlar hakkında "*Neden*?" diye sormaya korkuyorlar. İnsanlar gerçekten imanları olmayan insanların böyle sorular soracağını düşünerek, imansızlığa düşmekten veya imansızlıktan dolayı Tanrı'nın kendilerini reddedeceğini düşünerek böyle sorulardan korkuyorlar. Ya da bazıları, eğer böyle zor sorular sormaya devam ederlerse imanlarının dayanamayacağından korkuyorlar. Bu yüzden böyleleri ileri düzeyde ya da yeni şeyler öğrenmekten çekiniyorlar. Özetle, pek çok kimse Tanrı'ya "*Neden*?" diye sormaktan uzak duruyorlar.

Fakat Kutsal Kitap hiçbir yerde size çektiğiniz acılar hakkında soru sormanızı yasaklamıyor. Gerçekte bütün Eyüp kitabı incinmiş ve acı çeken bir kimsenin soruları hakkındadır: acaba Tanrı benim hayatımda böyle felaketlerin olmasına neden izin veriyor? Kutsal Kitap'ın Eyüp bölümü acı ve karmaşıklık içinde olan bir kimsenin Tanrı'ya sorduğu "*Neden, Niçin*?" hakkındadır.

Kutsal Kitap'ın acı ve keder hakkında yazması, Tanrı'nın acı ce ağlayış içinde olan insanlarla ilgilendiğini göstermektedir. Tanrı sizinle ve yaşadığınız zor durumlarla ilgileniyor. Kutsal Kitap boyunca görüyoruz ki, Tanrı sefalet ve acı içindeki insanlarla ilgileniyor. Ve Kutsal Kitap bize

İsa Mesih öğrencilerine dua etmeyi öğretiyor (Luka 11:1-4)

acılarımızda ve sefaletimizde Tanrı'nın dünyamıza gelip sıkıntılarımızı ve acılarımızı paylaştığını yazmaktadır. Kutsal Kitap'ın Yeni Ahit bölümü bize Tanrı'nın bir insan olduğunu (Mesih İsa) ve dünyamıza gelip bizimle birlikte yaşadığını yazmaktadır (Yuhanna 1:14). Tanrı Mesih'te sizlerin acılarını hissediyor ve sizlerin sıkıntılarınınız paylaşıyor; bu yüzden Mesih adil olmayan bir şekilde tutuklandı ve işkence gördü. Fakat Tanrı'nın sizler için olan sevgisi bu noktada bitmedi. Mesih İsa'nın çarmıh ölümünden dirilmesi bize şunu söylüyor: O bizleri kurtarmak için acı çekti ve öldü. Böylece günahlarımızın bedelini kutsal yaşamı ile ödedi. Şimdi bu geçici acılı dünyada Mesih bizler için sevgi dolu kraldır –ve sonsuzluk boyunca cennetteki sevincimizde de Mesih sevgi dolu kralımızdır.

Kutsal Kitap bize acılarımızı ve hayal kırıklıklarımızı cesaretle Tanrı'ya söyleyebileceğimizi öğretmektedir. Mesih İsa'nın çarmıhta sizler için yaptığı kurtarıcı iş sebebiyle her zorluk ve sıkıntıyı Tanrı ile paylaşabilirsiniz (İbraniler 4):

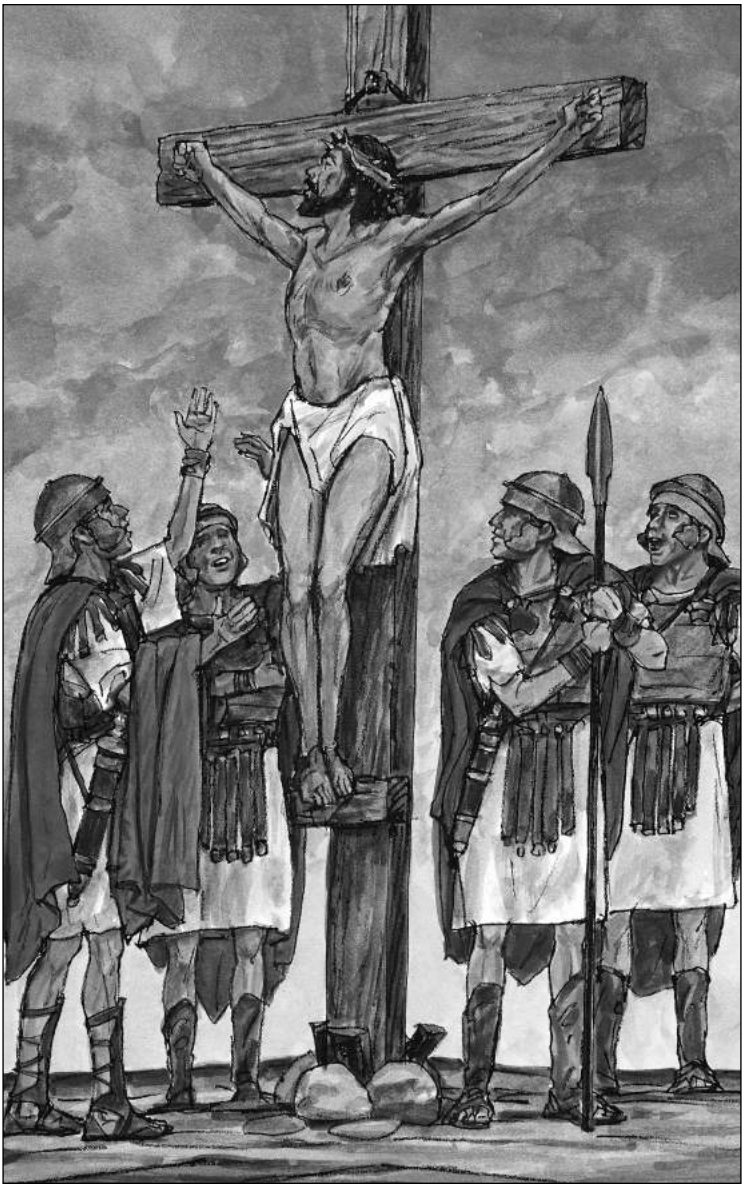
> 14 Tanrı Oğlu İsa gökleri aşan büyük
> başkâhinimiz olduğu için açıkça benimsediğimiz
> inanca sımsıkı sarılalım. 15 Çünkü başkâhinimiz
> zayıflıklarımızda bize yakınlık duyamayan biri
> değildir; tersine, her alanda bizim gibi
> denenmiş, ama günah işlememiştir. 16 Onun için

> Tanrı'nın lütuf tahtına cesaretle yaklaşalım; öyle ki, yardım gereksindiğimizde merhamet görelim ve lütuf bulalım .

"*Bizim bir* başkâhinimiz *var ve O bizim duygularımızı anlıyor; bizler kendimizi zayıf ve incinmiş hissettiğimiz zaman* başkâhinimiz *neler düşündüğümüzle ilgileniyor. Bizim bir* başkâhinimiz *var ve O bizler gibi her şekilde denenmelerle karşılaşmıştır. Fakat bizim* başkâhinimiz *(İsa Mesih) her türlü ayartıya rağmen günah işlememiştir. Bu yüzden O'nun lütuf tahtına cesaretle yaklaşabiliriz. O zaman bize merhamet edecektir. İhtiyacımız olan yardımı almamız için bize yardım etmeye hazır bir* başkâhinimiz *var.*"

Kutsal Kitap bize "*başkâhinimiz*" hakkında konuşurken, İsa Mesih'ten bahseder. Çünkü Mesih İsa yaptıklarıyla bize, Tanrı'nın bizi suçlayacak bir şeyi kalmadığını gösterir ve bizi bundan emin kılar. Mesih'in işi sayesinde O'nun ailesi içinde olmamızdan hoşnut olduğunu biliriz. Tanrı bize yakındır; çektiğimiz acıları dinlemeye hazırdır ve bize yardım için cömerttir. Eyüp kitabına baktığımızda Tanrı'nın Eyüp'ten hoşnut olduğunu ve ona karşı bir tutum içinde olmadığını; Tanrı'nın Eyüp'ü ailesi içine kabul ettiğini okuyoruz.

İlk iki bölümde Tanrı'nın bir toplantı çağrısı içinde konuştuğunu okuyoruz. Tanrı'nın melekleri bu

İsa Mesih, düşmanları için dua ediyor (Luka 23:34)

toplantıdayken ansızın şeytanın da (iblisin de) geldiğini okuyoruz. Şeytan güçlü fakat düşmüş bir melektir. Tanrı her şeyi iyi yaratmıştır fakat şeytan dünyadaki her iyi şeyi bozmak ve insanları mahvetmek için çalışmaktadır. Tanrı'nın bu yüzden şeytana bir sorusu vardır (1:8):

> RAB, "Kulum Eyüp'e bakıp da düşündün mü?" dedi, "Çünkü dünyada onun gibisi yoktur. Kusursuz, doğru bir adamdır. Tanrı'dan korkar, kötülükten kaçınır.

Açıkçası, Tanrı Eyüp'ten hoşnuttur. Eyüp Tanrı'yı ve diğer insanları seven bir adamdır. Elbette Eyüp herhangi bir insan gibi hatalar yapmıştır. Fakat o kurtarıcı olarak Tanrı'ya güvenen biridir. Ve Tanrı da Eyüp'ü hatalarından dolayı bağışlamıştır. Tanrı kendi ailesi içindeki Eyüp'e sahip olmaktan hoşnuttur. Fakat Tanrı, şeytan dahil olmak üzere herkesin Eyüp'ten nasıl hoşnut olduğunun bilinmesini istemiştir.

Elbette sizler de Eyüp gibi hataları olan kimselersiniz. İnsanlar ciddi hatalar yaparak istemediğiniz değişiklikler yüzünden sizlerin ve başkalarının sefalete düşmesine sebep olabilir. Fakat bir an için düşünün, Tanrı sizi seviyor ve kabul ediyor, bu yüzden sebep olduğunuz karmaşıklıkları tamamen affediyor. Çünkü Tanrı bütün bunları İsa Mesih'in çarmıhta yaptığı kurtarıcı işi sebebiyle yapıyor. Bu şekilde sizi kendi ailesi

içine kabul etmekten mutlu olduğunu söylemiş oluyor. Bu gerçektir. İsa Mesih'e iman etmek size günahlarınızın affını getirecektir. Bundan dolayı Tanrı'nın Eyüp'e baktığı gibi, size de özel ilgisi ile baktığından emin olabilirsiniz.

— Kutsal Kitap bize Eyüp kitabında ve diğer yerlerde Tanrı'nın kederli ve acı çeken insanlarla ilgilendiğini öğretmektedir.

— İbraniler 4:15-16 ayetleri bize İsa Mesih'in her şekilde bizim gibi denendiğini ve günah işlemediğini söylemektedir.

— Eyüp kitabına başlarken Tanrı'nın Eyüp'ten hoşnut olduğunu öğreniyoruz.

— Tanrı benzer şekilde günahlarımdan beni bağışlanmakla, imanın ev halkı içine beni kabul etmekten hoşnut olduğunu gösteriyor ve beni bundan emin kılıyor.

Tanrı'nın Eyüp hakkında söyledikleri şeytanı rahatsız etti. Şeytan kendisine yönelik olan bu meydan okumadan başarısız olacağını bildiği için bu yüzden mazeretler aramaya başladı (Eyüp 1):

> 9 Şeytan, "Eyüp Tanrı'dan boşuna mı korkuyor?"
> diye yanıtladı. 10 "Onu, ev halkını, sahip olduğu
> her şeyi sen çitle çevirip korumadın mı?
> Elleriyle yaptığı her şeyi bereketli kıldın.

> Sürüleri bütün ülkeye yayıldı. [11] Ama elini uzatır da sahip olduğu her şeyi yok edersen, yüzüne karşı sövecektir.

Kutsal Kitap burada bize daima yardımcı olabilecek bir gerçeğe dikkatimizi çekiyor: Tanrı'nın izni olmadan şeytan hiç kimseye zarar veremez (*her şey Tanrı'nın bilgisi dahilindedir*). Şeytan, güçleri Tanrı eşit olan bir çeşit kötülük tanrısı değildir. Şeytan isyan etmiş ve bu yüzden Tanrı tarafından kovulmuş bir melektir. Şeytan güçlüdür fakat gücü her şeye yetmez. Sadece Tanrı gücü her şeye yetendir. Kötü şeyler olması, Tanrı'nın geçmişte yaptığı şeyleri şeytanın yıkmayı başardığı anlamına gelmiyor. Şeytan dahil, hiç kimse Tanrı'nın bilgisi ve izni olmadan bir şey yapamaz.

Tanrı böylece şeytanın acılı ve trajik şeyler yapmasına izin verdi ve şeytan bunları Eyüp'ün hayatında gerçekleştirdi. Eyüp'ün bütün hayvanları çalındı ya da öldü. Eyüp neredeyse bütün sağlığını ve bütün işçilerini kaybetti Ve bunlardan daha da kötü olanı ise, bütün çocukları yıkılan bir evin altında öldüler. Buna rağmen Eyüp Tanrı'ya karşı gelmedi. Şeytana Eyüp'ün cildinde kötü bir hastalık yapmasına izin verildi. Bu yüzden Eyüp sadece kayıplarından dolayı kırılmış ve kederli değildi, bedeninde de kaşıntı ve sıkıntı yaşıyordu.

Eyüp üzgün ve perişan bir haldeydi. Karısı da bu durumda yıkılmış gibi kederliydi; bir gün karısı yas ve acılıkla dolu olarak Eyüp'e şöyle dedi (2:9):

> Hâlâ doğruluğunu sürdürüyor musun? Tanrı'ya lanet oku da öl bari!

Fakat Eyüp öyle düşünmüyordu. Bu yüzden karısına şöyle dedi (2:10):

> "Aptal kadınlar gibi konuşuyorsun. Nasıl olur? Tanrı'dan gelen iyiliği kabul edelim de kötülüğü kabul etmeyelim mi?"

Böylece şeytan bir şey kazanmadı. Eyüp, hayatına acı ve dehşet geldiği zaman bile, acılıkla dolu insanlar gibi kendisine acımadı. Böyle bir durumda bile yardım için Tanrı'ya baktı ve bütün bunları anlamaya çalıştı.

Fakat daha sonra yoğun acı ve dehşet, Eyüp'te olan bir problemi açığa çıkardı. Bu, Tanrı'nın uğraşması gereken bir problemdi. Eyüp meydana gelen kötü olaylar hakkında Tanrı ile aynı fikirde değildi. Daha önce Eyüp şöyle demişti (1:22):

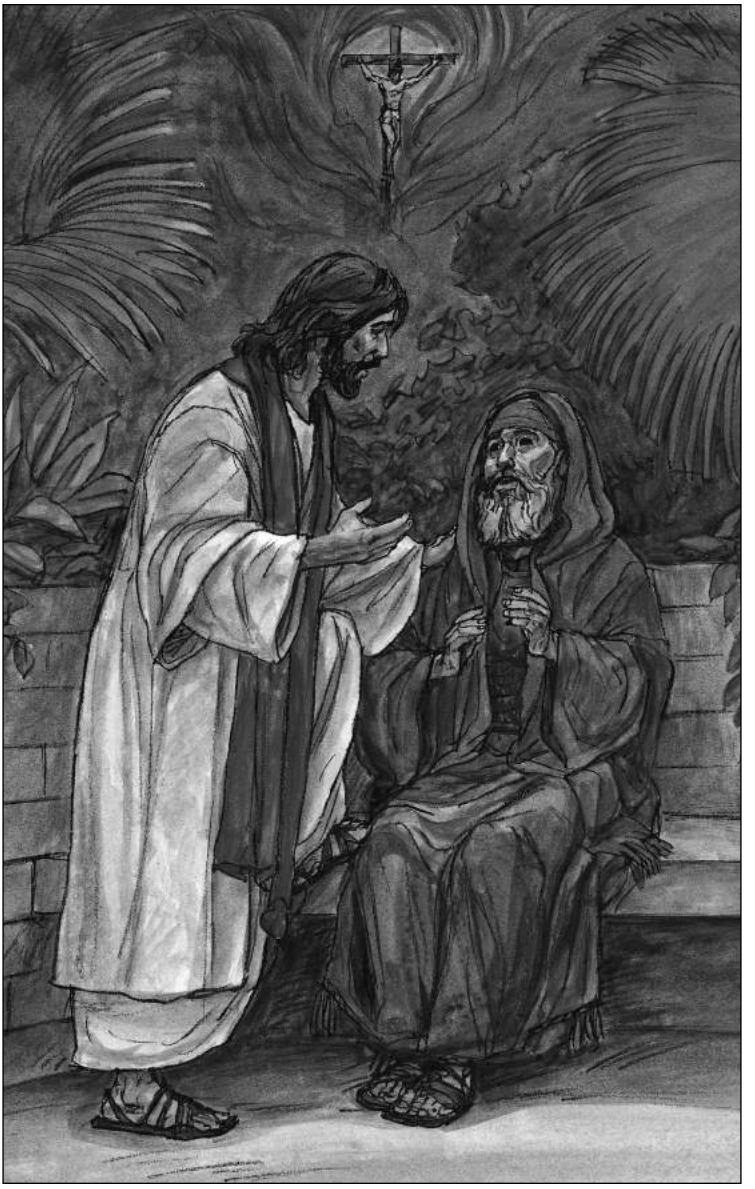
> Bütün bu olaylara karşın Eyüp günah işlemedi ve Tanrı'yı suçlamadı.

Ancak Eyüp olumsuz duygulara kapıldı, hayatının bir hata olduğuna karar verdi. Bu şekilde ağır bir acı ve kedere gömüldü; sonunda içindekiler bir patlama gibi açığa çıktı.

Eyüp doğduğu güne lanet okuyup, “Doğduğum gün yok olsun, ‘Bir oğul doğdu’ denen gece yok olsun! 4 Karanlığa bürünsün o gün, yüce Tanrı onunla ilgilenmesin, üzerine ışık doğmasın” (3:3-4) diyerek isyan etti.

Bu anlamsız tutum elbette ki saçmadır. Uzun bir zaman önce olmuş, geçmişteki bir günü lanetleyemezsiniz. Fakat Eyüp olumsuz duygulara odaklandığından kendisini yolun sonunda görüyordu. Ölmek istiyordu fakat kendi canını alamazdı. Bu konuyu Tanrı’nın eline bırakmıştı ve korkunç acılar içinde böyle duygularla boğuşuyordu. “Neden böyle acı çekiyorum?” düşüncesiyle güreşmekteydi. Eyüp kısa bir zaman sonra Tanrı’nın yanlış yaptığını düşünmeye başladı –ve bu Eyüp’ün hatasıydı.

Eyüp gibi acı ve ıstırap içinde olan insanlar içinde bulundukları duruma net bir açıklama ya da güçlü bir sebep bulmaya çalışırlar. Pek çok insan, özellikle insanlar acı çekerken gücü her şeye yeten bir Tanrı ve sevgi dolu bir Tanrı arasındaki noktaları birleştirmeye çekiniyor. Çünkü onlar Tanrı’nın kötülüğe neden izin verdiğini sorgulamaya başladıkları zaman, Tanrı’yı öfkelendireceklerini zannediyorlar. Bazen de kişiler imanlarının boşa çıkacağından korkarak böyle zor sorular hakkında düşünmekten ya da bunları sormaktan korkuyorlar. Böyle zor sorularla uğraştıklarında, kendilerinin ya

İsa Mesih Nikodim'e konuşuyor (Yuhanna 3:16)

da etraflarındaki bazılarının hem sevgi dolu hem de gücü her şeye yeten bir Tanrı'nın olmadığına karar verebileceklerini düşünerek korkuyorlar.

Eğer sizlerin ya da etrafınızdaki kimselerin neden kötülüklerle karşılaştığınız, neden hayatınıza acılar girdiği hakkında sorularınız varsa, Eyüp kitabını okumak ve çalışmak size yardım edecektir. Tanrı Eyüp Kitabı ile sizi olayların arkasına bakmaya davet ediyor. Tanrı Kutsal Kitap aracılığı ile sizi olayların arkasına bakmaya ve insanlar kötü şeyler yaşarken bile gerçekten kendisinin her şey üzerinde etkin olduğunu görmeye davet ediyor. Zor ve sıkıntılı zamanların içinde, biz fark etmesek ya da anlayamasak da Tanrı'nın olaylara dahil olduğunu görmemiz gerekiyor. Bunun anlamı şudur ki, bizler basitçe "Neden?" diye sorduğumuzda ne Tanrı'yı öfkelendirmiş olacağız ne de Tanrı hakkındaki "sevgi ve güçlü" çizgisinin dışına çıkmış olacağız. Çünkü Tanrı Kutsal Kitap aracılığı ile okuyucularının sorularına cevap vermek istiyor. Eyüp'e ne oldu? Eyüp'ün özellikle cezalandırılması gereken bir şeyi mi vardı? Tanrı Eyüp'ü sevgisi ile ve günahlarını affedip kabul etmemiş miydi? Bu soruları kendiniz için de sorabilirsiniz: Tanrı sizi seviyor; Mesih İsa sizin için öldü; Tanrı sizi gerçekten kendi ev halkına kabul ediyor; ve eğer siz Tanrı'yı veya işlerini sorgulamaya başlarsanız Tanrı sizi reddetmeyecek ya da sizi sevmekten vaz

geçmeyecek ve sizi bu sorulardan dolayı cezalandırmayacaktır.

— Tanrı izin vermedikçe şeytan ya da başka bir şey size zarar veremez.

— Eyüp'ün mutlu hayatına sıkıntılar geldiği zaman kendisi hemen acılık ve yüreği kırılmış içine düşmedi ve kendisine acıyan birisi olmadı.

— Eyüp Tanrı'nın Kurtarıcı olduğunu biliyordu. Hayatına giren acılı olayların Tanrı'nın sorumluluğu altında olduğunu biliyordu.

— Tanrı şunları görmemizi istiyor: her şey üzerinde hükmediyor; Tanrı olayların dışında değildir; yaşamınızda kötü olaylar olduğu zamanlarda da O sizi seviyor ve O sizi affediyor ve O sizi kabul etmeye devam ediyor.

Bölüm Özeti – 1

Eyüp kitabı Tanrı'nın acı ve sefalete neden izin verdiği sorusu ile uğraşmaktadır. Bu sorulara bakarken "Neden, Tanrım?" diye sormaktan korkmamamız gerektiğinden emin olmalıyız. Kutsal Yazılar'a, "Neden, Tanrım?" diye sormaktan korkmamalıyız. Tanrı bize sevgi ve lütuf ile bakıyor; Tanrı'nın bizi kurtarmak için yaptığı her şey için şükretmeliyiz. Hatalarımız ve günahlarımız, bizleri arzuladığımız esenlik ve mutluluğu Tanrı'dan dilemekten alıkoymamalıdır. Eyüp inanıyordu ki, Tanrı tarafından seviliyor ve şeytan (iblis) onu iman etmekten vaz geçirmeye çalışıyor. Fakat Tanrı belli sınırlar içinde Eyüp'ün hayatına şeytanın sıkıntı getirmesine izin verdi. Bu kötü olaylar olurken Eyüp Tanrı'nın sevgisine inanmaktan vazgeçmedi. Fakat Eyüp içinde bulunduğu sefalet ve acı ile ne yapacağını bilmiyordu. Tanrı bu acıların olmasına neden izin veriyordu? Tanrı Eyüp'ün içinde bulunduğu durumda ona yardım etmek istedi. Böylece herkesin, Tanrı'ya her durumda "Neden?" diye sorabileceğinin bilinmesini ve daima Tanrı'ya bilgeliğinden, gücünden ve bizlere olan sevgisinden emin olarak güvenebileceğimizi anlamamızı istedi.

— Tanrı sefalet yaşmakta olan herkes ile ilgileniyor. İsa Mesih'in bizleri kurtarmak için nasıl acı ve sefalet çektiğini görmemiz için dikkatimizi Kutsal Yazılar'a çekiyor.

— Tanrı'ya hissettiğimiz ve yaşadığımız acı ve

kederi sormamızda yanlış bir şey yoktur. Çünkü Tanrı bizlerin ihtiyaç içinde kaldığımız zor durumları ve muhtaç olduğumuz kurtuluş hakkındaki ihtiyacımızı duymaktan rahatsız olmuyor.

— Tanrı belli sınırlar içinde şeytanın kötülüğüne izin vererek, Eyüp'ten hoşnut olduğu olduğunun bilinmesini istedi. Çünkü Tanrı'nın Eyüp'e karşı kötü bir düşüncesi yoktu (Vahiy 3:19, İbraniler 12:1, 6-11 krş. I.Petrus 5:1).

— Tanrı'nın izni olmadıkça şeytan kendiliğinden Eyüp'e bir şey yapamazdı.

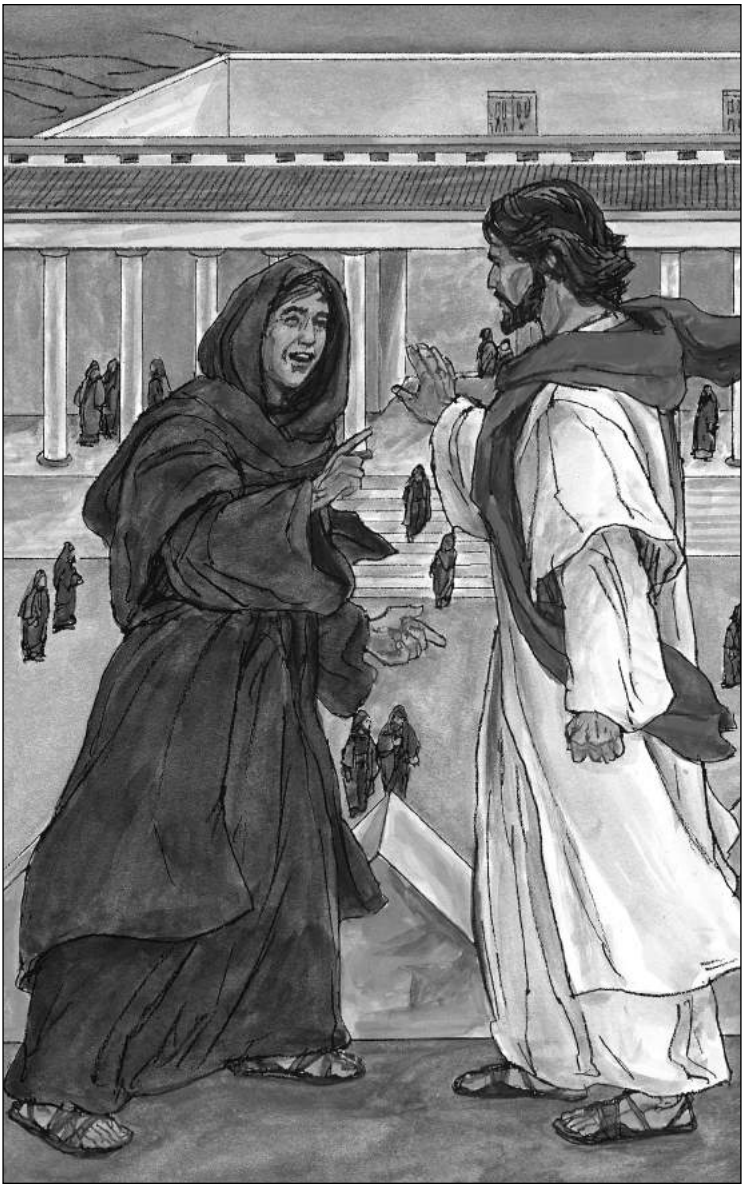
— Eyüp bütün çocuklarını, mallarını, sağlığını ve zenginliğini kaybettiği zaman bile Tanrı'ya sadık kalmaya devam etti.

— Eyüp başına gelen kötü olaylara bakınca Tanrı'nın buna neden izin verdiğini ve bunları nedeni hakkından sormak konusunda emin değildi.

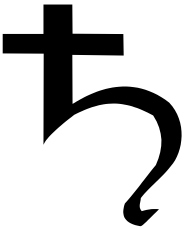
— Kimsenin yaşanılan acılar hakkında Tanrı'ya sorması yanlış değildi.

— Tanrı bizi seviyor ve O'na iman etmeye davet ediyor. Fakat yaşanılan olaylar Tanrı'nın bizleri cezalandırdığı anlamına gelmiyor.

— Bizler bazı şeylerin cevabını aramaya devam etsek de Tanrı halen bizleri imana davet ediyor; bizler Tanrı'ya sorular sormaya devam etsek de Tanrı bizi seviyor ve kabul ediyor.

İsa Mesih şeytan tarafından ayartılmaya çalışılıyor
(Matta 4:5-7)

Bölüm – 2

Ayartıya karşı koyup daha büyük bir amaç için çalışmak varken utanca düşmek

Şeytan bir şeyi yapamadı: Eyüp'ü, onunla ilgilenen ve onu seven kimselerden koparamadı. Eyüp'ün çocukları öldüğünde, Eyüp hastalandığında, onun bu yaslı ve acılı durumunda bazı insanlar acılarını paylaşmak için Eyüp'ü ziyarete geldiler. Belki de pek çok kimse Eyüp'ü teselli etmek için ziyarete gelmiş olabilir. Fakat kitapta önce üç adama ve daha sonra diğer bir adama yer verilmektedir. Fakat ziyarete gelen bu adamlar Eyüp'ün kötü hissetmesine sebep olmuşlardır.

Bu kişiler Elifaz, Bildat, Sofar ve daha sonra konuşmayan başlayan Elihu adında kimselerdir.

> 12 Uzaktan onu tanıyamadılar; yüksek sesle ağlayıp kaftanlarını yırtarak başlarına toprak saçtılar. 13 Yedi gün yedi gece onunla birlikte yere oturdular. Kimse ağzını açmadı, çünkü ne denli acı çektiğini görüyorlardı (Eyüp 2).

Bu noktada bu adamların Eyüp'e samimi bir ilgi ve yakınlık gösterdiklerini ve onunla ilgilendiklerini görüyoruz. Eyüp'ü böyle bir sefalet içinde görmek bu adamları gerçekten yaralamıştı ve onlar her şeye rağmen Eyüp ile birlikte oturmaya devam ettiler. Ve ilk önce sessizce bekledir: bu tutum onların sevgilerini belli etme yolu idi. Bazen sevdiğiniz birinin yoğun bir acı içindedir ve kelimelerin yetersiz kalacağını ve bu kişiye yardım etmeyeceğini bilirsiniz. Bu durumda olan bir kişi, sadece onun yanında olmanıza ihtiyaç duyar. Başlangıçta bu adamlar sessizlik içinde Eyüp'ün acısını paylaştılar.

Fakat Elifaz, Bildat ve Sofar'ın sessiz kalmalarının bir başka sebebi vardı: Eyüp'ün acısı ve kederi onları sinirli ve huzursuz etmişti. Onlar, eğer doğru şeyi yaparsan, sadece iyi şeyler olacağına inanıyorlardı. Onlar yanlış yapan insanların, kötü durumlara düşmeyi hak ettiklerini düşünüyorlardı. Dolayısı ile acı çekmek, yapılan bir hatanın sonucu gibiydi. Bu adamlar Eyüp'ün doğruyu yapan biri

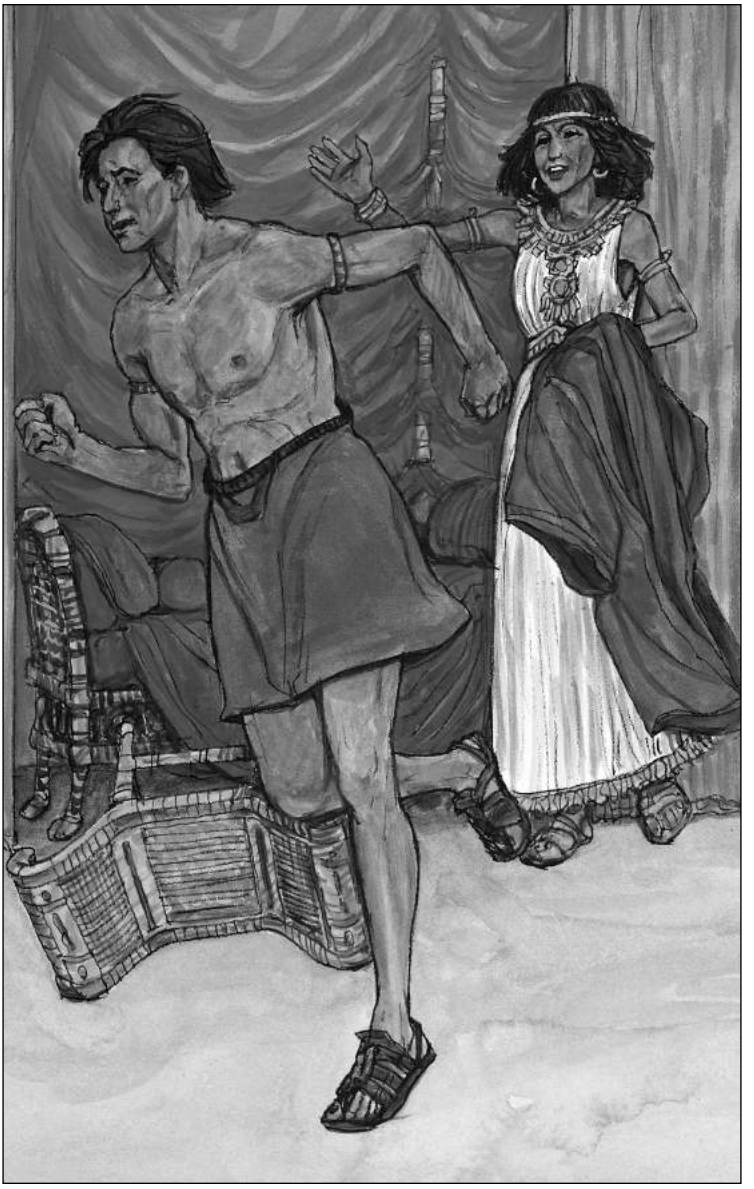
olduğunu biliyorlardı. Ancak şimdi Eyüp korkunç acı ve üzüntü içindeydi. Bu durum onları şok etmişti. Hayatın nasıl işlediğine dair olan görüşleri yanlış olduğu için karşılaştıkları durum onları korkutmuştu.

Yedi gün sonra bu üç adam hayata bakışlarını değil de Eyüp'e bakışlarını değiştirdiler. Eyüp'ün incinmiş olmasından dolayı, onun düşündükleri kadar iyi bir adam olmadığına karar verdiler. Onlara göre Eyüp korkunç bir şey yapmış olmalıydı ki, onun hayatına bu korkunç olaylar gelmişti. Bu adamlar şimdi tövbe etmesi için Eyüp'ün hayatındaki yanlışları bulup göstermek istiyorlardı. Bu şekilde Eyüp'ün tekrar iyi bir hayata başlayacağını düşündüler.

Bu bölümde şu konuları göreceğiz:

- İnsanların yaşamlarında olan olayları nihai olarak kontrol edebileceklerini zannetme hatasında düşmelerini;
- Kutsal Kitap'ın bizlere sevgi dolu Tanrı'nın bizim yaşadığımız bütün olaylar üzerinde mutlak bir kontrolü olduğunu öğrettiğini.

Eyüp Kitabında 4 – 31 bölümlerinde bu üç adamın konuşmalarına ve Eyüp'ün cevaplarına yer verilir. Eyüp'ün arkadaşlarının sözleri 4-5, 8, 11, 15, 18, 20, 22, 25 bölümlerdedir.

Yusuf Tanrı'ya itaat etti ve günahtan kaçtı (Tekvin 39:12)

Elifaz önce konuştu ve düşüncelerini bu şekilde ifade etti (Eyüp 4):

7 Düşün biraz: Hangi suçsuz yok oldu,
Nerede doğrular yıkıma uğradı?
8 Benim gördüğüm kadarıyla, fesat sürenler,
Kötülük tohumu ekenler ektiklerini biçiyor.
9 Tanrı'nın soluğuyla yok oluyor,
Öfkesinin rüzgarıyla tükeniyorlar.

Diğer bir değişle Elifaz, "başına gelen kötülüğü sen getirdin" diyordu.

Sofar kendi inanışlarının diğer yarısını böyle açıkladı (Eyüp 11):

13 "O'na yüreğini adar,
Ellerini açarsan,
14 İşlediğin günahı kendinden uzaklaştırır,
Çadırında haksızlığa yer vermezsen,
15 Utanmadan başını kaldırır,
Sağlam ve korkusuz olabilirsin.
16 Sıkıntılarını unutur,
Akıp gitmiş sular gibi anarsın onları.
17 Yaşamın öğlen güneşinden daha parlak olur,
Karanlık sabaha döner.

Diğer bir deyişle Sofar, "tövbe ederek ve iyi şeyler yaparak hayatında iyi şeyler olmasını sağlayabilirsin" diyordu.

Bu, gerçekten bu kadar da basit olabilir miydi? Doğru olanı yaptın bereketlen, yanlış yaptın hastalan? Elbette kötü davranışlarla acılı sonuçlar arasında sebep ve etki bağlantısı vardır: örneğin sarhoş araba kullanmak, seni kırık bir burun ve hurdaya dönmüş bir araba ile birlikte hapishaneye götürür. Eğer kendi eşinle değil başka bir kişi ile ilişki kurarsan, evliliğini ve çocukların saygısını kaybedersin. Elifaz, Bildat, Sofar'a göre kaçınman gereken şeyleri yapmazsan kötü sonuçlar başına gelmez. Gerçekten onlar mı haklıdır?

Gerçekte bu durum tam olarak doğru değil. Bu üç kişinin anladıkları, her şeyin yaptığımız şeylere göre bir sonucu olduğu şeklindeydi. Fakat onların anlamadıkları şey, bizim değil, sadece Tanrı'nın her şeyi kontrol edebileceğidir.

— Eyüp'ün arkadaşları şuna inanıyorlardı: iyi şeyler yaparak hayatında iyi şeyler olmasını sağlayabilirsin ve eğer kötü şeyler oluyorsa da Tanrı tarafından cezalandırılıyorsundur.

— Bu adamlar Eyüp'ün daima doğru şeyler yaptığını düşündüler, fakat onun başına gelen bu felaketi gördükleri zaman Eyüp'ün kötü bir günah işlediğini düşündüler.

— Bazen kötü davranışlar kötü sonuçlara sebep olabilir.

— Ancak yaşamda her şeyin kontrolü bizde değil, Tanrı'dadır.

Bazen hataya düşmek kolaydır: acılı ve zorlu durumla Tanrı değil de siz mücadele etmelisiniz gibi bir hata. Küçük çocuklar her şeyin kendileri hakkında olduğunu varsayarlar. Örneğin, eğer anne babaları boşanırlarsa kendilerinin kötü olduğunu ve bu yüzden onların boşandığını ve eğer daha iyi olurlarsa anne ve babalarının tekrar bir araya geleceklerini düşünürler. Bu şekilde düşünmeyi bırakmak zor olabilir. Bazı zamanlar tecavüz kurbanları uğradıkları saldırının sebebinin kendileri olduğunu düşünürler ("eğer öyle giyinmeseydim… eğer çok geç bir saatte dışarıda olmasaydım…" gibi). Güçsüzlük kötü hissettirir ve böylece kişiler gerçekte yeterince güçlü olamadıklarını, doğru kararlar veremediklerini, doğru bir şekilde hayatlarını yönetemediklerini düşünmeye başlarlar. Uğradıkları tecavüze veya haksızlığa kendi kötü tercihlerinin sebep olduğunu düşünürler. Böyle düşünmek kendilerinin daha da kötü hissetmelerine sebep olur. Fakat basitçe, yanlış karar aldıklarından dolayı üzüldüklerini düşünmeye başlarlarsa duygularını daha da kontrol altına alabilirler. Bu durumda da eğer doğru seçimler yaparlarsa bundan sonra berbat durumlara düşmeyeceklerine inanmaya başlarlar. Böyle düşünen insanlar bir şeyleri kazanmak için başka şeylerden vazgeçerler: hissettikleri utanç ve

suçluluktan kurtulmak için kendilerini güçsüz hissedeceklerini durumlardan kaçınmaya çalışırlar.

Bu bakış açısını inancın içine getirdiğinizde durum daha da kötü oluyor: “Ben acımla başa çıkamıyorum –bu yüzden darmadağınık durumdayım…” Eyüp’ün arkadaşlarının düşüncesi böyleydi. Bazıları bu düşünce “karma” adını veriyor.[1] Onlar bütün iyi işlerinizin ve bütün kötü işlerinizin size geri döneceğine inanıyorlardı; Bütün iyi işleriniz size geri dönecek ve sizi bereketleyecek; bütün kötü işleriniz de size geri dönecek ve canınızı acıtacaktı. Böyle düşünen insanlar Tanrı’nın yargısından nasıl bahsedebilir ki? Bu inanışa göre Tanrı’nın karar vermesini gerektirecek çok bir şey yoktur. “Karma” düşüncesinde insanlar zaman zaman bir Tanrı ile karşırlarsa da kederinize, acınıza yaptığınız iyi veya kötü şeylere göre zaten karar verilmiştir.

Bildat, Sofar, ve Elifaz tamamıyla böyle bir düşünce içine çakılmışlardı. Onlar kötü bir şey yapmadıkları sürece, kendilerine kötü bir şey olmayacağına

---

[1] Karma Yasası: Bu öğretiş Hint dinlerinden (Hinduizm, Budizm, Jainizm gibi) gelmektedir. Bu düşünceye göre, yaptığınız ya da düşündüğünüz her şeyin bu hayatta mutlaka bir karşılığı olacaktır. Bu sonuçlar ve etkiler şimdiki yaşamı ve sonraki yaşamı etkileyecektir. Bu inanış, her düşünce ve her eylemin sonuç ve etki olarak veya etki-tepki olarak size geri döneceğine inanır. Böylece kişilere kendi hayatlarını en iyi bir şekilde yönetebileceklerini söylemeye çalışır. Fakat KUTSAL KİTAP Bize Sadece TANRI’NIN ‘GÜCÜ HER ŞEYE YETEN’

inanıyorlardı. Bu yüzden de onlar Eyüp'ün korkunç bir şey yapmış olmasa, başına bu dehşet verici şeylerin gelmeyeceğine ve tövbe etmekle her şeyi tekrardan daha iyi yapabileceğine gücü olduğuna inandırmaya çalıştılar. Bildat şunu bile söyledi (8:4):

> Oğulların O'na (Tanrı'ya) karşı günah işlediyse, [*Tanrı da*] İsyanlarının cezasını vermiştir.

Bildat'ın burada acılı bir babaya söyledikleri, çocukların üzerine evin yıkılıp hepsinin ölmesinin gerçekten hak etmiş oldukları anlamına gelmekteydi! Görülüyor ki, bu adamlar kendi yanlış düşünceleri içinde saplanıp kalmışlardı ve bu yüzden de işlenmiş olduğunu düşündükleri günah için açık bir kanıta gerek görmüyorlardı –diğer bir açıdan bakarsanız, günah işlemiş olmakla suçladıkları kimseler için açık bir kanıta gerek görmüyorlardı. Onlara göre birinin acı çekiyor olması, kendilerinin bütün bu düşünceleri için yeterliydi. Onların kanıtı kendi yanlış düşüncelerinden gelen suçlamalardı.

— İnsanlar genellikle zor zamanlardan geçerken kendilerini güçsüz ve çaresiz hissederler. İçinde bulundukları durumun kendi hatası olduğunu düşünmeye başlarlar.

— İyilik ya da kötülük yaparak kaderinizi kontrol edebileceğinize dair olan inanca karma yasası denir.

— Eyüp'ün arkadaşları bir kimsenin acı çekmesini, o kişinin bir hatasının sonucu olarak düşündüler.

Elbette eğer bir kimse Eyüp'ün hayatına yeterince ve çok yakından bakarsa, Eyüp'ün de hataları ve günahları olduğunu görecektir. Ancak eğer bir kimse Elifaz, Bildat, Sofar'ın inandığı gibi düşünürse, şöyle diyecektir: "Görüyorum, Eyüp günah işledi ve bu yüzden Tanrı da onu cezalandırıyor!" Fakat Tanrı'nın şeytana Eyüp hakkında ne söylediğini hatırlayın (1:8):

> Dünyada onun gibisi yoktur. Kusursuz, doğru bir adamdır. Tanrı'dan korkar, kötülükten kaçınır.

Demek ki Eyüp'ün başına gelen kötü olaylar, onun günah işlemesi sebebi ile olmadı. Çünkü Tanrı, Eyüp'ten hoşnut olduğunu söylemektedir! Benzer şekilde Tanrı'nın bugün bizlere olan bakışı, "karma" düşüncesinden çok uzaktır.

Bildat ve arkadaşları gibi düşünenlere Mesih İsa kendi günlerinde bir cevap vermiştir. Bir gün Mesih öğrencileri ile kör bir adam hakkında konuşurken şöyle demişlerdi (Yuhanna 9):

> "[1] İsa yolda giderken doğuştan kör bir adam gördü. [2] Öğrencileri İsa'ya, "Rabbi, kim günah

---

Olduğunu ve TANRI'NIN Her Şey Üzerinde MUTLAK HÜKMETTİĞİNİ öğretir. Düşmüş, Günahlı İnsan ise Sözlerinde, Düşüncelerinde ve Eylemlerinde Her Zaman Hatalıdır.

işledi de bu adam kör doğdu? Kendisi mi, yoksa annesi babası mı?" diye sordular. [3] İsa şu yanıtı verdi: "Ne kendisi, ne de annesi babası günah işledi…"

Mesih İsa burada açıkça şunu söylüyor: "Adam günah işlediği için değil; ailesi günah işlediği için değil." Ama Mesih şunu söylüyor:

[3]… Tanrı'nın işleri onun yaşamında görülsün diye kör doğdu.

İsa Mesih insanların acılı durumlarına baktığında, insanlara "karma" düşüncesine göre bakmaya izin veren bir Tanrı öğretisi öğretmiyor ve böyle bir düşünceyi ima etmiyor. Fakat Mesih, insanların yaşamlarında sevgi dolu ve güçlü işler olsun diye Tanrı'nın nasıl çok çalıştığını bize gösteriyor: **Bunu anlamak için Yuhanna 9. Bölümün tamamına dikkatlice bakmanız gerekiyor:**

[1] İsa yolda giderken doğuştan kör bir adam gördü. [2] Öğrencileri İsa'ya, "Rabbî, kim günah işledi de bu adam kör doğdu? Kendisi mi, yoksa annesi babası mı?" diye sordular.
[3] İsa şu yanıtı verdi: "Ne kendisi, ne de annesi babası günah işledi. Tanrı'nın işleri onun yaşamında görülsün diye kör doğdu. [4] Beni gönderenin işlerini vakit daha gündüzken yapmalıyız. Gece geliyor, o zaman kimse çalışamaz.
[5] Dünyada olduğum sürece dünyanın ışığı Ben'im."

6 Bu sözleri söyledikten sonra yere tükürdü,
tükürükle çamur yaptı ve çamuru adamın
gözlerine sürdü. 7 Adama, “Git, Şiloah
Havuzu’nda yıkan” dedi. Şiloah, gönderilmiş
anlamına gelir. Adam gidip yıkandı, gözleri
açılmış olarak döndü.
8 Komşuları ve onu daha önce dilenirken
görenler, “Oturup dilenen adam değil mi bu?”
dediler.
9 Kimi, “Evet, odur” dedi, kimi de “Hayır, ama
ona benziyor” dedi. Kendisi ise, “Ben oyum”
dedi.10 “Öyleyse, gözlerin nasıl açıldı?” diye
sordular. 11 O da şöyle yanıt verdi: “İsa adındaki
adam çamur yapıp gözlerime sürdü ve bana,
‘Şiloah’a git, yıkan’ dedi. Ben de gidip yıkandım
ve gözlerim açıldı.”
12 Ona, “Nerede O?” diye sordular. “Bilmiyorum”
dedi.
13 Eskiden kör olan adamı Ferisiler’in yanına
götürdüler. 14 İsa’nın çamur yapıp adamın
gözlerini açtığı gün Şabat Günü’ydü. 15 Bu
nedenle Ferisiler de adama gözlerinin nasıl
açıldığını sordular. O da, “İsa gözlerime çamur
sürdü, yıkandım ve şimdi görüyorum” dedi.
16 Bunun üzerine Ferisiler’in bazıları, “Bu adam
Tanrı’dan değildir” dediler. “Çünkü Şabat
Günü’nü tutmuyor.” Ama başkaları, “Günahkâr
bir adam nasıl bu tür belirtiler
gerçekleştirebilir?” dediler. Böylece aralarında
ayrılık doğdu. 17 Eskiden kör olan adama yine

sordular: “Senin gözlerini açtığına göre, O’nun hakkında sen ne diyorsun?” Adam, “O bir peygamberdir” dedi.
18 Yahudi yetkililer, gözleri açılan adamın annesiyle babasını çağırmadan onun daha önce kör olduğuna ve gözlerinin açıldığına inanmadılar. 19 Onlara, “Kör doğdu dediğiniz oğlunuz bu mu? Peki, şimdi nasıl görüyor?” diye sordular.
20 Adamın annesiyle babası şu karşılığı verdiler: “Bunun bizim oğlumuz olduğunu ve kör doğduğunu biliyoruz. 21 Ama şimdi nasıl gördüğünü, gözlerini kimin açtığını bilmiyoruz, ona sorun. Ergin yaştadır, kendisi için kendisi konuşsun.” 22 Yahudi yetkililerden korktukları için böyle konuştular. Çünkü yetkililer, İsa’nın Mesih olduğunu açıkça söyleyeni havra dışı etmek için aralarında sözbirliği etmişlerdi. 23 Bundan dolayı adamın annesiyle babası, “Ergin yaştadır, ona sorun” dediler.
24 Eskiden kör olan adamı ikinci kez çağırıp, “Tanrı hakkı için doğruyu söyle” dediler, “Biz bu adamın günahkâr olduğunu biliyoruz.” 25 O da şöyle yanıt verdi: “O’nun günahkâr olup olmadığını bilmiyorum. Bildiğim bir şey var, kördüm, şimdi görüyorum.” 26 O zaman ona, “Sana ne yaptı? Gözlerini nasıl açtı?” dediler. 27 Onlara, “Size demin söyledim, ama dinlemediniz” dedi. “Niçin yeniden işitmek istiyorsunuz? Yoksa siz de mi O’nun öğrencileri

olmak niyetindesiniz?” 28 Adama söverek,
“O’nun öğrencisi sensin!” dediler. “Biz Musa’nın
öğrencileriyiz. 29 Tanrı’nın Musa’yla konuştuğunu
biliyoruz. Ama bu adamın nereden geldiğini
bilmiyoruz.” 30 Adam onlara şu karşılığı verdi:
“Şaşılacak şey! O’nun nereden geldiğini
bilmiyorsunuz, ama gözlerimi O açtı. 31
Tanrı’nın, günahkârları dinlemediğini biliriz. Ama
Tanrı, kendisine tapan ve isteğini yerine getiren
kişiyi dinler. 32 Dünya var olalı, bir kimsenin
doğuştan kör olan birinin gözlerini açtığı
duyulmamıştır. 33 Bu adam Tanrı’dan olmasaydı,
hiçbir şey yapamazdı.” 34 Onlar buna karşılık,
“Tamamen günah içinde doğdun, sen mi bize
ders vereceksin?” diyerek onu dışarı attılar.
35 İsa adamı kovduklarını duydu. Onu bularak,
“Sen İnsanoğlu’na iman ediyor musun?” diye
sordu. 36 Adam şu yanıtı verdi: “Efendim, O
kimdir? Söyle de kendisine iman edeyim.” 37 İsa,
“O’nu gördün. Şimdi seninle konuşan O’dur”
dedi. 38 Adam, “Rab, iman ediyorum!” diyerek
İsa’ya tapındı.
39 İsa, “Görmeyenler görsün, görenler kör olsun
diye yargıçlık etmek üzere bu dünyaya geldim”
dedi.
40 O’nun yanında bulunan bazı Ferisiler bu
sözleri işitince, “Yoksa biz de mi körüz?” diye
sordular. 41 İsa, “Kör olsaydınız günahınız
olmazdı” dedi, “Ama şimdi, ‘Görüyoruz’
dediğiniz için günahınız duruyor.”

Kutsal Kitap bize tekrar ve tekrar Tanrı'nın lütuf Tanrısı olduğunu söylemektedir. Lütuf ne anlama geliyor? Sizler iyi bir şey yaptığınızda Tanrı'nın sevgisi çoğalmıyor ya da sizler kötü bir şey yaptığınızda Tanrı'nın sevgisi azalmıyor? Lütuf böyle karşılıksız ve hak edilemeyen bir armağandır. Mesih'in sizin Kurtarıcınız olduğuna iman ediyorsanız, ne olursa olsun Tanrı'nın sevgisi ve lütfu tam dolulukla sizindir. Mesih İsa'nın sizler için çarmıhta ölmesinin anlamı budur: suçlarınız tamamen sizden dışarı atıldı. Size birşeyler olması, Tanrı'nın sizi cezalandırdığı anlamına gelmiyor. Mezmur şöyle diyor (103:10):

> Bize günahlarımıza göre davranmaz,
> Suçlarımızın karşılığını vermez.

Eğer İsa'ya Kurtarıcınız olarak iman ediyorsanız, eğer günahlarınızı Tanrı'nın size karşı olarak tuttuğunu düşünüyorsanız, eğer bir gün günahlarınızı Tanrı'nın bir yargılanmada sizi suçlamak ve cezalandırmak için kullanacağını düşünüyorsanız, Kutsal Kitap sizi aklınızdan bütün bunları silmeye davet ediyor. Çünkü Tanrı böyle bir Tanrı değildir.

Elbette bu gerçek, sizin hayatınızdaki acıları veya zorlukları açıklamıyor. Bu konuya daha sonra değineceğiz. Fakat şimdilik şunu bilmemiz gerekiyor: Tanrı *karma* düşüncesinde olduğu gibi çalışmıyor; Tanrı sizin yaptığınız ya da

Kaybolan oğul günahını babasına itiraf ediyor
(Luka 15:21-22)

düşündüğünüz işlerinize bağlı olarak, kötü şeyleri size gönderen biri değildir. Tanrı sizi gerçekten seviyor ve bu yüzden sizin ne yaptığınıza bağlı olarak otomatik bir kontrol sistemi içinde 'ceza-ödül' şeklinde çalışmıyor. Eyüp kitabından şunu öğrenmemiz gerekiyor: Tanrı iyi ya da kötü şeyler olmasına, sizin ne yaptığınıza ya da ne düşündüğünüze göre düzenlemiyor. Tanrı'nın kararları insanın işlerine bağlı olarak değişmiyor. Tanrı sizlerin O'nun sevgisine güvenmesini istiyor; çünkü Tanrı kendi sevgisini İsa Mesih aracılığı kanıtlamıştır. Sizin davranışlarınızın sonucu, Tanrı'nın zorluk, acı, baskı, keder hakkındaki kararları değildir.

— Tanrı *karma öğretisine* göre çalışan bir Tanrı değildir. Tanrı yaşamlarımızda *sevgi dolu ve güçlü işler* yapmak için çalışır.

— Bizlerin yaptığı hiçbir şey Tanrı'nın sevgi ve merhamette çok güçlü ya da çok zayıf olmasına sebep olmaz.

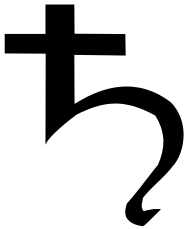
— Kutsal Kitap'ın, Tanrı'nın bizler için olan karşılıksız sevgine yönelik öğrettiği şeye 'lütuf' diyoruz.

Bölüm Özeti – 2

Eyüp'ün üç arkadaşı olan Elifaz, Bildat ve Sofar, Eyüp'ün başına gelen kötü olayları duyduğu zaman

onu ziyarete geldiler. Bu adamlar eğer insanlar kötü şeyler yaparsa başlarına felaket gelir diye düşünmekteydiler. Benzer şekilde sadece iyi şeyler yaparak kötü şeylerden korunmamın mümkün olduğunu zannediyorlardı. Bu tür bir düşünceye bazıları "karma yasası" demektedir. Eyüp'ün arkadaşları onun kimsenin bilmediği kötü bir şey yaptığını zannettiler. Ve bu yüzden Eyüp'ün hayatının tekrar iyi olması için Eyüp'ün yapmış olduğunu düşündükleri kötü şeyleri kabul etmesini ve tekrar iyi şeyler yaparak yaşaması gerektiğini düşündüler.

Diğer yandan kötü şeyler yapmakla hayatınıza kötü ve acı olayların girmesi arasında pek çok zaman bir ilişki vardır. Örneğin sarhoş olarak araba kullanmakla maddi zarara ve yaralanmalara sebep olabilirsiniz ya da sadakatsizlik ederek eşinizin sizden ayrılmasına, çocukların hayatının daha da zorlaşmasına sebep olabilirsiniz. Ancak Tanrı asla "karma yasası" gibi bir düşünce ile hareket etmez. Tanrı bize daima lütfunu gösteriyor ve bu yüzden günahlarımızın bedelini ödemek ve bizleri yargıdan kurtarmak için İsa Mesih geldi ve bizim yerimize öldü. Tanrı bizleri Mesih aracılığı ile bağışlıyor ve kabul ediyor. Tanrı suçlarımızı bize karşı tutmuyor. Yaşamımızı Tanrı'nın lütfu ve sevgisi dolduruyor; yaşamımızda bu gerçek işlemektedir, "karma yasası" değil.

Bölüm – 3

Bu trajediden Tanrı'yı sorumlu tutuyorum!

Eyüp'ün hayatında sıkıntılar başladığı zaman, Eyüp önce Tanrı'yı suçlamayı reddetti. Fakat Eyüp'ün durumunda dini şeylerin ne kadar doğru olduğu çok önemli de değildi; çünkü Eyüp halen acı çekmekteydi. Sofar, Elifaz ve Bildat ortada olan trajedinin tamamıyla Eyüp'ün hatası olduğunda ısrar ettikleri için, Eyüp'ün acısını daha da çoğalttılar. Sonunda Eyüp kırılma noktasına geldi. Eyüp Tanrı'nın her şeye gücü yeten olduğuna ve her şeyi kontrol edip yönettiğine inanıyordu. Ve Eyüp hayatına giren bu dehşet verici olayların Tanrı izin verdiği için gerçekleştiğini biliyordu. Fakat Eyüp bunların olmasına Tanrı'nın izin vermek için olan nedenini göremiyordu. Böylece Eyüp şunu söyledi (19:6):

Bilin ki, Tanrı bana haksızlık yaptı…

Eyüp'ün arkadaşları Tanrı'yı savunmak ihtiyacı hissettiler fakat Eyüp zaten tüm acısının içinde Tanrı'nın gücünden haberdardı. Eyüp Tanrı'nın savunulmaya ihtiyacı olmadığını ve Tanrı'nın kendi kendisini savunabileceğini biliyordu.

Bu bölümde şu konuları göreceğiz:

- Eyüp'ün Tanrı önünde duygularını ifade etmek için dürüst olmak gerektiğine inanıdığını;
- Tanrı'nın, saygı ve güven içinde insanların kendisine bakmasından ve dürüstlükle yaşamalarından hoşlandığını.

Eyüp'ün arkadaşlarına yönelik cevabı şu bölümlerdedir: 6-7, 9-10, 12-14, 16-17, 19, 21, 23-24, 26-31.

Eyüp'ün arkadaşları kötü şeyler yapmakla başına kötülük geldiği konusunda ısrarlıydılar. Ve onlara göre mutlu bir hayat sadece doğru olan şeyleri yapmakla mümkün olabilirdi. Eyüp onların bu bakış açısının açıkça yanlış olduğunu savunuyordu; iki gözü olan herkes, kötü insanların başlarına her zaman kötü olaylar gelmediğini görebilirdi (21:7-9):

7 Kötüler niçin yaşıyor,
Yaşlandıkça güçleri artıyor?
8 Çocukları sapasağlam çevrelerinde,
Soyları gözlerinin önünde.

9 Evleri güvenlik içinde, korkudan uzak,
Tanrı'nın sopası onlara dokunmuyor.

Yıllar boyunca Eyüp Tanrı'ya güvenerek yaşamıştı ve Tanrı'nın şefkat ve yardım ile kendisini gözettiğine inanıyordu. Fakat şimdi Eyüp'e korkunç olaylar oluyordu ve arkadaşları ise halen Eyüp'e olanların Tanrı'nın bir yargısı olduğunu düşünüyorlardı. Onlara göre Eyüp hayatının bazı noktalarında yanlış yapmıştı ve şimdi başına gelen dramatik olaylar Tanrı'nın ona bir geri ödemesi gibiydi. Eyüp'ün arkadaşlarının, Tanrı'nın sevgisinin karşılıksız (işlerden bağımsız) olmadığı şeklindeki yanlış düşünceleri Eyüp'ü ayartmaya başlamıştı. Eyüp'ün yaşadıklarının Tanrı'nın sevgi dolu ilgisine karşı gelmiş olmakla ilgili bir durum olduğu fikri ağırlık kazanmaya başlamıştı. Böylece Eyüp acılar içinde Tanrı'ya feryat etti (13:23-26):

23 Suçlarım, günahlarım ne kadar?
Bana suçumu, günahımı göster.
24 Niçin yüzünü gizliyorsun,
Beni düşman gibi görüyorsun?
25 Rüzgarın sürüklediği yaprağa dönmüşüm,
Beni mi korkutacaksın?
Kuru samanı mı kovalayacaksın?
26 Çünkü hakkımda acı şeyler yazıyor,
Gençliğimde işlediğim günahları bana miras veriyorsun.

Eyüp içinde bulunduğu korkunç duruma bakıyordu ve bu şeylerin hayatına neden geldiğini merak ediyor ve anlamaya çalışıyordu. Tanrı'nın bu kadar ağır yargısını hak etmek için ne yapmış olabilirdi? Tanrı neden kendisine bu denli sert davranıyor diye Eyüp RAB'be şikayet etti.

— Eyüp kötü insanların başına neden iyi şeyler geldiğini herkesin görebileceğini söyledi.

— Eyüp Tanrı'nın kendisine çok sert davrandığından şikayetçi oldu.

Eyüp'ün arkadaşları şok olmuştu çünkü Eyüp'ün Tanrı'yla açıkça ve dürüstçe konuşması onları korkutmuştu. Fakat bu durum Tanrı'yı şok etmedi elbette. Tanrı dürüstlükten hoşlanıyordu. Zayıf imanlı kimselerin sorular sorarak veya açıkça şikayet ederek konuşmalarından, Tanrı'nın hoşlanmadığı ya da öfkelendiği yönündeki düşüncelerine rağmen, Eyüp'ün samimi bir yürek ile sıkıntısını Tanrı'ya getirmesi gerçekte de hoş bir şey değil miydi? Kutsal Kitap'ta çok açık bölümler vardır ki, buralarda acı çeken insanların mutsuzluk ve sıkıntılarını açıkça Tanrı'ya götürdüklerini görürüz. Örneğin Kral Davut açıkça yazmıştır (Mezmur 13:1):

Ne zamana dek, ya RAB,
Sonsuza dek mi beni unutacaksın?
Ne zamana dek yüzünü benden gizleyeceksin?

Natan Davut'u azarlıyor (II.Samuel 12:13-14)

Böyle bir sesleniş saygısızca veya inançsızca gibi görünebilir. Fakat Tanrı Davut'un bu şikayetinin Kutsal Kitap'ta yer almasından hoşnut olmuştur. Öyle ki herkes bu gerçeği görüp okusun ve düşündün. Tanrı insanların şunu anlamasını istiyor: Tanrı insanların acılarıyla ve korkularıyla ilgileniyor; imanımızın zayıflığındaki korkularımızla ilgileniyor ve bizlerin şikayetlerini Tanrı sabırla dinliyor.

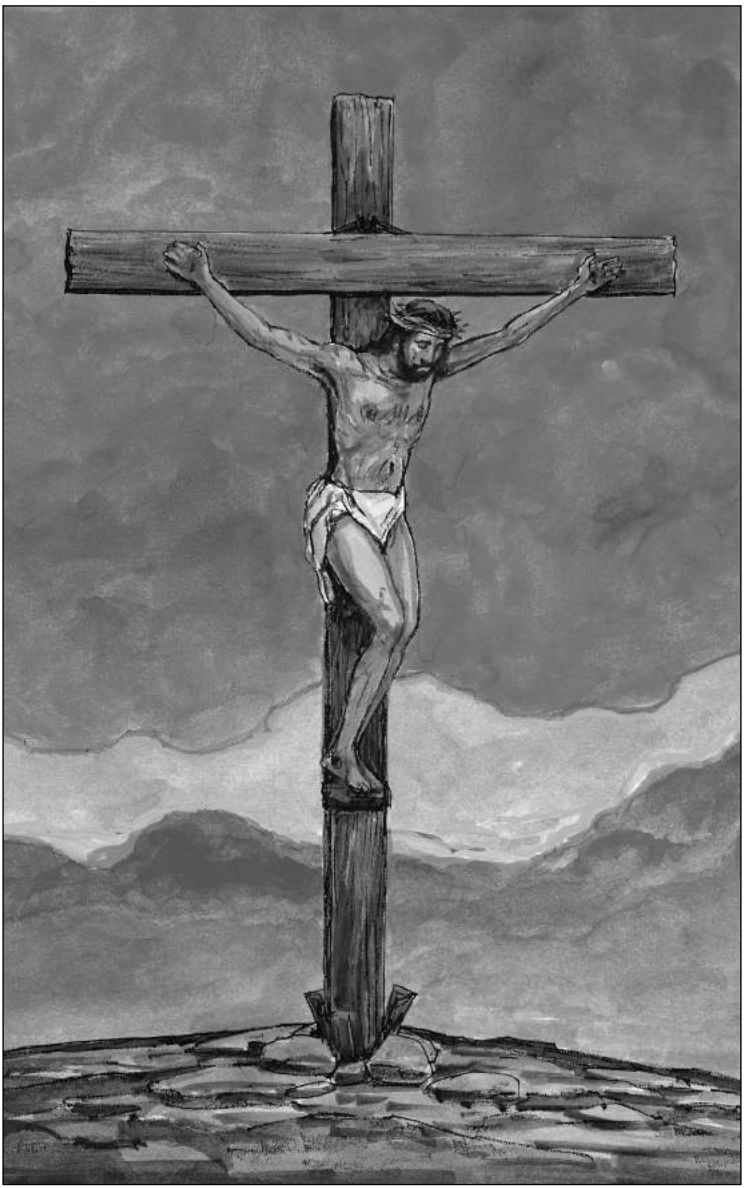
Sizler Tanrı'nın hayatınızda olmasına izin verdiği her şey için, işler yolundaymış gibi rol yapmak zorunda değilsiniz. Eğer yaşadığınız kötü olaylar hakkında ve hissettiğiniz acılı durumlar hakkında Tanrı'ya sorular soruyorsanız, sanki Tanrı çok uzakmış da siz O'nu kovalıyor gibi bir durum söz konusu olmaz. Gerçekte Tanrı açıklıkla yüreğinizi O'na getirmenizi takdir eder.

Bizler hepimiz etrafımızda dolaşan ve sanki bizim iyiliğimiz için yanımızdaymış gibi, iyi arkadaş rolü içinde olan insanları tanımışızdır. Böyleleri sürekli bizim için ne hissettikleri hakkında gerçeği ört pas etmeye çalışırlar. Fakat Tanrı sizin böyle insanlara benzemenizi istemiyor. Tanrı Kutsal Kitap'ta şunu bilmemizi istiyor: bizler Tanrı'yı hoşnut etmek amacıyla, O'nun duymayı isteyeceğini düşündüğümüz şeyleri yapmaya çalışmak zorunda değiliz. Tanrı bizleri halen olduğumuz gibi kabul etmektedir. Bizler içinde bulunduğumuz durumda, mutlu ya da mutsuz olmamızdan dolayı Tanrı'ya

yönelik sorularımız ve şikayetlerimizle birlikte kabul ediliyoruz. Mesih İsa sizin için öldü ve bütün bunlar sizin tam olarak Tanrı'da kabul edilmeniz için yeterlidir. Kutsal Kitap şöyle diyor (II.Korintliler 5:19):

> Tanrı, insanların suçlarını saymayarak dünyayı Mesih'te kendisiyle barıştırdı…

Burada suçları sayılmayan insanlar sizler ve bizleriz. Tanrı sanki sizin sorularınıza cevap veremezmiş gibi ya da şüphelerinizle uğraşmazmış gibi ya da şikayetlerinizle ilgilenmezmiş gibi yapmaya devam ederek Tanrı'ya daha yüce bir saygı ve onur sunamazsınız. Kendinizi ya da bir başkasını, hayatında acı dolu olaylar olan insanlar için Tanrı'nın yapabileceği bir şey olmadığına inandırarak Tanrı'yı onurlandıramazsınız ve bu şekilde O'na saygı gösteremezsiniz. Fakat kızgınlıklarınız ve mutsuzluklarınız dahil olmak üzere acılarınızla birlikte yani gizlideki duygularınızla birlikte Tanrı'ya güvenirseniz, o zaman Tanrı'yı lütuf Tanrısı olarak onurlandırırsınız. Size daha büyük iman vermesini isteyerek ve O'ndaki sevgide büyümeyi dileyerek Tanrı'yı yüceltirsiniz. Üzüncü ve trajik olaylar dahil olmak üzere, dünyada olan her şeyi Tanrı'nın kontrol ettiğini gördüğünüzde, tüm zamanlar boyunca sizin için daima en iyisini yapacağına güvenerek Tanrı'yı her şeye gücü yeten RAB olarak yüceltirsiniz.

Tanrı'nın bizi kurtarma planı (Tekvin 3:15)

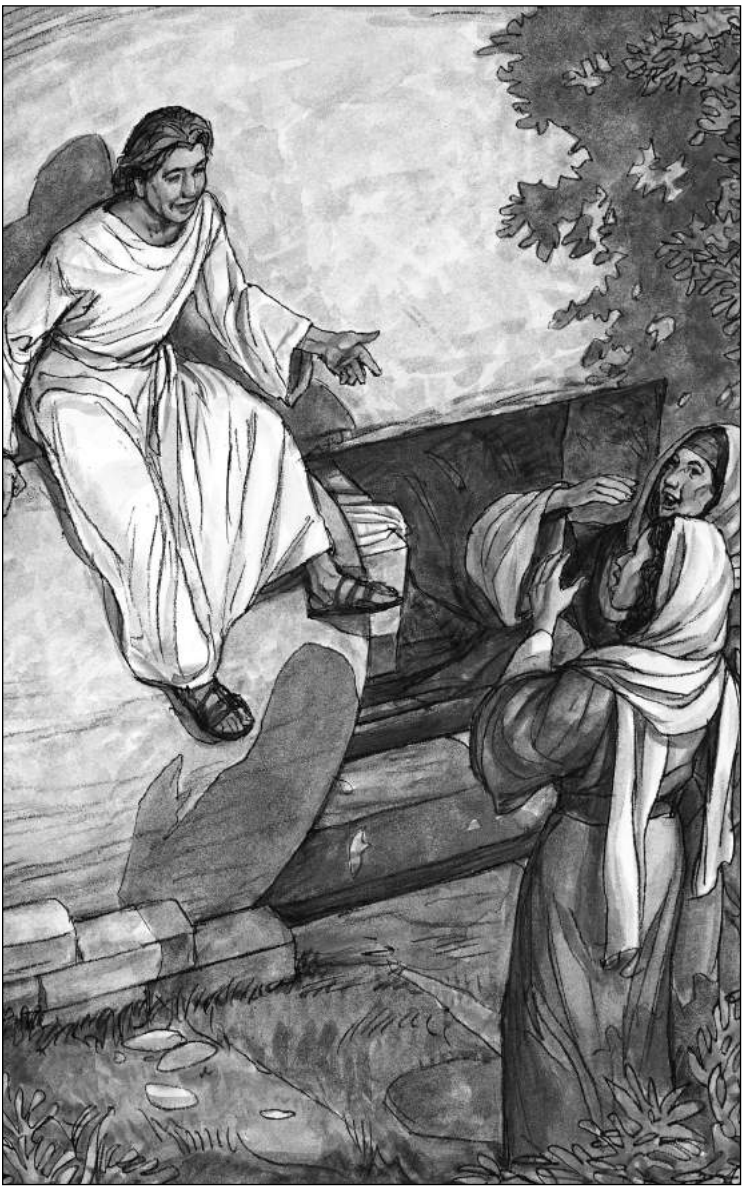
Pek çok kimse aynı anda Tanrı hakkında pek çok şüphe ile Tanrı'ya iman edemeyeceğinizi düşünür. Fakat bu doğru değildir. Eyüp'ün Tanrı hakkında bazı şüpheleri vardı fakat aynı zamanda onun Tanrı'ya yönelik imanı da vardı. Eyüp nasıl bir hayal kırıklığı ve karmaşıklık içinde olduğunu; nasıl büyük bir acı çektiğini anlatırken Tanrı'ya olan imanı ile şunu da söylemiştir (19:25-27):

> [25] Oysa ben kurtarıcımın yaşadığını,
> Sonunda yeryüzüne geleceğini biliyorum.
> [26] Derim yok olduktan sonra,
> Yeni bedenimle Tanrı'yı göreceğim.
> [27] O'nu kendim göreceğim,
> Kendi gözlerimle, başkası değil.
> *Yüreğim bayılıyor bağrımda*
> *(İçimde yüreğim özlüyor)!*

Tanrı hakkındaki herhangi bir şüphe ya da hayal kırıklığımızı inkar etmenin bir faydası yoktur. Bizler her zaman ve her durumda lütuf dolu Tanrı'ya gelebiliriz ve içtenlikle, doğru bir şekilde –Mesih'e bir keresinde yalvarıldığı gibi- isteklerimizi ve düşüncelerimizi söyleyebiliriz (Markos 9:24):

> İman ediyorum, imansızlığımı yenmeme yardım et!

— Mezmur 13 Tanrı'ya sıkıntı içinde ağlayışla yapılan bir şikayetin ve kurtarılma isteğinin duasıdır. Tanrı'ya sormaktan, vaadini tutmasını istemekten çekinmemeliyiz.

Bir melek kadınlara Mesih İsa'nın dirildiğini haber veriyor (Matta 28:5)

— Bizler Tanrı'nın gözüne girmek için, Tanrı'nın duymak isteyeceğini düşündüğümüz şeyleri O'na söyleyerek, olduğumuzdan başka biri gibi davranmak zorunda değiliz. Böyle bir tutum Tanrı'yı hoşnut etmez.

— Tanrı'nın karşılıksız sevgisinden dolayı kabul ediliyoruz. Tanrı sizi sevdiği için Mesih geldi ve sizin uğruna çarmıhta öldü. Sizler bu yüzden Tanrı tarafından kabul ediliyorsunuz.

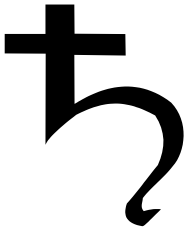
— Bir kimse üzgün, kızgın, hayal kırıklığı içinde olabilir. Bir kimse Tanrı'ya "Neden?" diye sorabilir; bir kimse içinde yaşadığı durumların sıkıntısı ile Tanrı'ya ya da Sözü'ne karşı şüphe içinde olabilir. Ama bu durumda bu kimsenin halen imanı vardır. "İmansızlığımı yenmeme yardım et" diyen duayı kendiniz için de yapmaya hayat boyu devam etmelisiniz.

Bölüm Özeti – 3

Eyüp Tanrı'nın her şeye gücü yeten olduğuna, Tanrı'nın sevgi dolu olduğuna ve Tanrı'nın her şey üzerinde yetkili olduğuna inanıyordu. Eyüp'ün hayatında acı ve dehşet başladığı zaman, Eyüp yaşadığı acılarda Tanrı'nın hem sevgisini hem de gücünü gördü. Fakat zamanla korkunç acılar ve kayıpların getirdiği keder üzerine bir de

arkadaşlarının yanlış fikirleri altında acısı daha da katlanınca, Eyüp'ün aklında bazı sorular oluşmaya başladı: eğer Tanrı gerçekten güçlü ise neden bu acılara son vermedi? Ve eğer Eyüp'ün acı çekmesine Tanrı izin verdiyse; halen bu acı verici olaylar olmaya devam ediyorsa bunun sebebi ne olabilirdi ki –Eyüp ne yapmış olmalıydı? Bu ağır acılar ve travma altında Eyüp, kendi başına gelen şeylere izin verdiği için Tanrı'nın yanlış yapmış olduğunu düşünmeye başladı. Bu şekilde Tanrı hakkındaki doğru düşüncesinden uzaklaşmış oldu.

Eyüp kendi mutsuzluğunu dürüstçe konuştuğu zaman Tanrı hemen şaşırmadı ya da Tanrı hemen öfkelenmedi. Tanrı hem sabırlıydı he de Eyüp'ün ihtiyacı olan yardımı sağlamaya hazırdı. Ve Tanrı bu günde de aynıdır. İmanlı kimseler Tanrı'ya güvenirlerse, imanlı kimseler duygularıyla da Tanrı'ya bağlanıp güvenirlerse, kızgınlık ya da şüphe duydukları zamanda bile Tanrı'nın yardıma hazır olduğunu göreceklerdir. Ruhsal ve fiziksel baskı altındayken, öfkeliyken ya da korktuğunuz ya da içinden çıkamayacağınız bir durumda aklınızda değişik şüpheler dolaşırken, Kutsal Kitap size bu durumun 'Kurtarıcı'ya imanınız olmadığı' anlamına gelmediğini söylemektedir. Tanrı'ya imanınızın olması, sizde şüphelere rağmen yaşamanıza yardım edecek yeterli gücü yaratır.

Bölüm – 4

Acılardan geçerken sebebini bilmek, acıları taşımanıza yardım etmez

Eyüp şiddetli ıstırap içinde “Neden?” diye soruyordu. Acı ve yas içinde kalan Eyüp “Neden bu korkunç olaylar benim başıma geldi?” diye sormaktaydı. Bildat, Elifaz ve Sofar bu durumu açıklayabileceklerini zannettiler fakat hata yaptılar ve çektiği acılardan dolayı Eyüp’ü suçlayarak arkadaşlarının daha fazla acı çekmesine sebep oldular. Eyüp karmaşıklık içinde bu soruların cevabını kendisi bulmaya çalıştı. Eyüp’ün durumunda net düşünmek biraz zordu; belki de Tanrı Eyüp’ün düşündüğü kadar adil değildi ve belki de Tanrı, Eyüp’ün inandığı kadar sevgi dolu

değildi. Bu cevapları Eyüp de sevmemişti fakat başka ne düşüneceğini bilmiyordu.

Elihu adında bir adam da sıkıntı zamanında Eyüp'ü ziyarete gelmişti. O susmuş ve konuşmaları dinlemişti. Eyüp ve arkadaşlarının sohbeti bitince kendisi söz aldı (Eyüp 32):

> [6]… Ben yaşça küçüğüm, sizse yaşlısınız.
> Bu yüzden çekindim, bildiğimi söylemekten korktum.
> [7] 'Çok gün görenler konuşsun' dedim,
> 'Çok yıl yaşayanlar bilgeliği öğretsin.'
> [8] Oysa insana ruh,
> Her Şeye Gücü Yeten'in soluğu akıl verir.
> [9] Akıl yaşta değil baştadır.
> Adaleti anlamak yaşa bakmaz.
> [10] "Bu yüzden, 'Beni dinleyin' diyorum,
> Ben de bildiğimi söyleyeyim.

Elihu bir cevabı olduğunu düşündü. Kendisinin her şeyi açıklayabileceğini zannediyordu. Diğerlerinin çözemediği problemi o çözecekti. Fakat o da yanılıyordu.

Bu bölümde şu konuları göreceğiz:

- Hayatımızda acı dolu olaylar olur ve bunlar daha iyi bir amaca hizmet ederek sonlanır.
- İnsanlar kendilerine vaaz edilmesinden çok kendilerine sevgi gösterilmesine ihtiyaç duyarlar.

Elihu'nun sözleri 32-37 bölümlerdedir.

Elihu her konuda yanlış değildi. Onun acı ve sıkıntılar hakkında iyi bir fikri vardı. Acılı ve zor zamanların gelmesinin, Tanrı'nın cezalandırması anlamına gelmediğini anlıyordu. Tanrı acılı olayları, kişileri doğru yola getirmek için kullanabilirdi. Bu yüzden Elihu şöyle dedi (Eyüp 36):

8 Ama insanlar zincire vurulur,
Baskı altında tutulurlarsa,
9 Tanrı onlara yaptıklarını,
Gurura kapılıp isyan ettiklerini bildirir.
10 Öğüdünü dinletir,
Kötülükten dönmelerini buyurur.

Tanrı'nın sizi düzeltmesi, disiplin etmesi cezalandırma değildir. Örneğin bir kimse cezai suçlar işlediği zaman o kimsenin yakalanıp hapse atılmasına izin verip, o kimsenin kendi suçu ile yüzleşmesini sağlayabilir; ya da sarhoş olarak araba kullanan birisinin arabasının ağır bir hasar almasına izin verebilir. Bu durum Tanrı'nın bir cezalandırma yaptığı anlamına gelmez; bunun anlamı, Tanrı'nın sizin dikkatinizi çekiyor olmasıdır; ve Tanrı, eğer yapmaya devam ettiğiniz şeyeri bırakmazsanız daha kötü şeyler olacağına dair sizi uyarıyordur. Tanrı'nın bir kişiyi düzeltmek için yaptığı işler sevgiden kaynaklanır, sevgi eylemleri de cezalandırma değildir.

Elihu, bizlerin kötü durumlar içine düşmesinin, Tanrı'nın cezalandırması anlamına gelmediğini anladığından şöyle dedi (Eyüp 35):

6 Günah işlersen, Tanrı'ya ne zararı olur?
İsyanların çoksa ne olur O'na?
7 Doğruysan, O'na verdiğin nedir,
Ya da ne alır O senin elinden?
8 Kötülüğün ancak senin gibi birine zarar verir,
Doğruluğun ise yalnız insanoğlu içindir.

Siz doğru bir iş yapmakla Tanrı'yı sizi ödüllendirmesi veya bereketlemesi için zorlamış olmuyorsunuz. Benzer şekilde sizler kötü şeyler yaptığınızda acı ve sıkıntı içine düşmeniz için Tanrı'yı zorlamış olmuyorsunuz. Elihu bu konuda tamamen doğruydu: sizler iyilik yapıp kötülükten kaçınmakla Tanrı'nın size daha iyi olmasını sağlamış olmuyorsunuz. İyilik yapar ve kötülükten kaçınırsanız, bunu başkalarına ve kendinize zarar gelmesin diye yapmış oluyorsunuz.

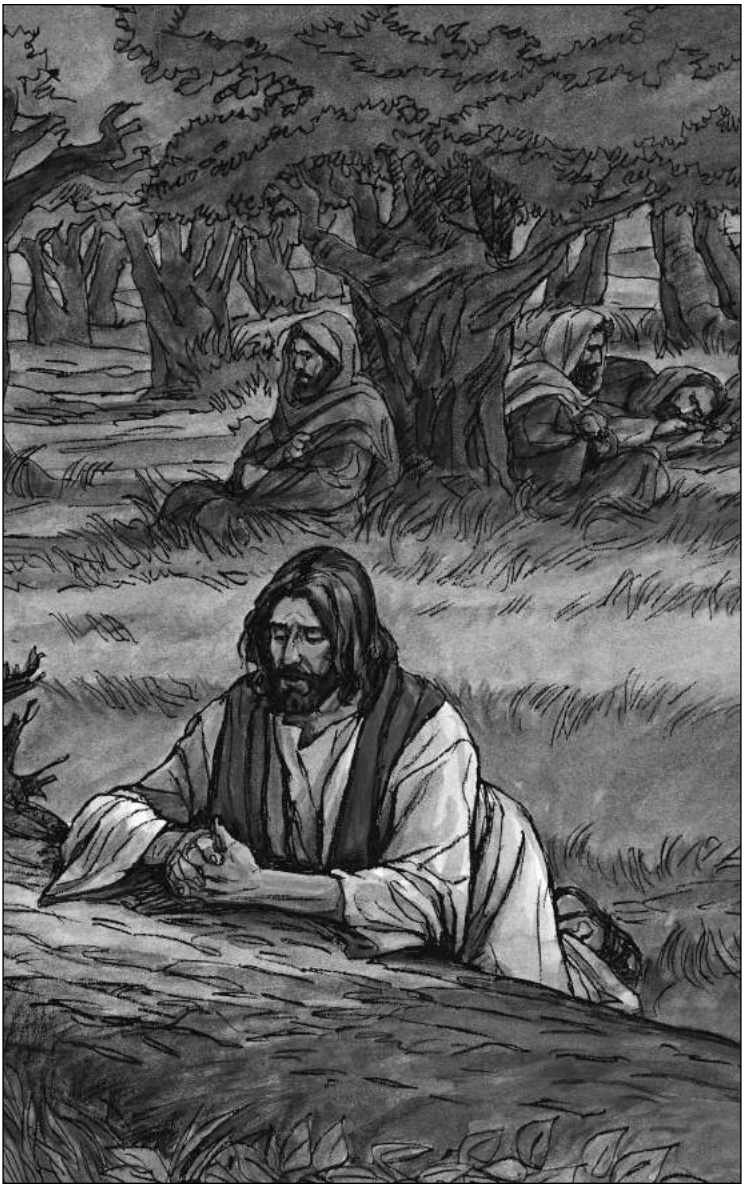
Ve Elihu bu yaşamda insanların başına gelen olayların "karma yasası" ile ilgili olmadığını anlamıştı. Eğer sizin için dua eden biri varsa, sizi gözeten biri varsa, bu durumda hayatı şekillendiren ve yönlendiren şeyin "karma yasasından" farklı ve daha üstün bir şey olması gerektiğini Elihu anlamıştır. Böylece Elihu şunları söyledi (33:23-27):

23 Yine de insana doğruyu bildirmek için
Yanında bir melek, bin melekten biri

Arabulucu [2] olarak bulunursa,
[24] Ona lütfeder de,
'Onu ölüm çukuruna inmekten kurtar,
Ben fidyeyi [3] buldum' derse,
[25] Eti çocuk eti gibi yenilenir,
Gençlik günlerine döner.
[26] Dua ettiğinde Tanrı ondan hoşnut kalır,
O da Tanrı'nın yüzünü görüp sevinir.
Tanrı onun durumunu düzeltir.
[27] Sonra insanların önünde türkü çağırır:
'Günah işleyip doğru yoldan saptım,
Ama Tanrı hak ettiğim cezayı vermedi bana,

Çoğumuzun "melekleri" olmuştur: biz yaşamlarımızı darmadağın ederken onlar bizim için Tanrı'ya dua ederler. Bu melekler bazılarımız için annelerimizdir, bazılarımız için babaannemizdir; ama etrafımızda öyle kimseler vardır ki, biz Tanrı'dan kaçınırken bile onlar bizin için Tanrı'ya dua ederler ve Tanrı bu kimselerin dualarını dikkate alır. Bizler cennete gidene kadar, yaşamlarımızda olan mucizelerin kimselerin bizler için ettiği duası sebebiyle gerçekleştiğini bilemeyeceğiz. Bundan daha da öte, hepimizin bizleri seven ve bizim yaşamlarımız için dua eden Kurtarıcısı (Mesih İsa) vardır. Havari

2 Luka 10:16 Beni reddeden de beni göndereni reddetmiş olur (I.Selanikliler 4:8, II.Korintliler 5:20). I.Timoteyus 5-6 … Tanrı'yla insanlar arasında tek aracı vardır. O da insan olan ve kendisini herkes için fidye olarak sunmuş bulunan Mesih İsa'dır.
3 Matta 20: 28 Nitekim İnsanoğlu, hizmet edilmeye değil, hizmet etmeye ve canını birçokları için fidye olarak vermeye geldi (Romalılar 3:24).

Mesih İsa Getsemani bahçesinde dua ediyor (Matta 26:36)

Yuhanna şöyle yazmıştır (I.Yuhanna 2):

> [1] Yavrularım, bunları size günah işlemeyesiniz diye yazıyorum. Ama içimizden biri günah işlerse, adil olan İsa Mesih bizi Baba'nın önünde savunur. [2] O günahlarımızı, yalnız bizim günahlarımızı değil, bütün dünyanın günahlarını da bağışlatan kurbandır.

Bazen yaşamınızı belirleyen ve şekillendiren en önemli şey ne kadar iyi davranışlarınız olduğu değildir. Bu yaşamı şekillendiren en önemli şey size gösterilen sevgidir; kim tarafından sevildiğiniz gerçeğidir. Sizi seven ve sizin için dua eden insanların yaşamınıza özel katkıları vardır. Fakat bütün bunların üzerinde sizi seven bir Tanrı vardır; ve Mesih İsa sizin için öldü; Mesih sizin için dua ederek aracılık etmektedir. Bütün bunlar bu dünyadaki yaşamı etkileyip şekillendiren şeyler olacaktır.

— Elihu şunu biliyordu: bizler yoldan saptığımız zaman Tanrı hayatımızda acılı şeyler olmasına izin vererek bizlerin dikkatini çeker.

— Yaptıklarınızın sonucu olarak Tanrı acı çekmenize izin verdiği zaman, bu bir sevgi eylemidir, disiplin ve sizi düzeltme eylemidir. Fakat bu bir cezalandırma eylemi değildir.

— Bizler kötü şeyler yaparak Tanrı'yı bizi cezalandırması için zorlamış olmuyoruz.

— Tanrı size daha şefkatli olsun diye iyi işler yaparak O'nu zorlayamazsınız ya da kötü şeylerden kaçınarak Tanrı'yı size bir iyilik yapmak için zorlayamazsınız. Eğer siz iyi bir şey yapıyorsanız bunu kendinize ya da başkasına zarar vermemek için yapıyorsunuzdur.

Elihu'nun bazı iyi düşünceleri vardı fakat onun sevgi dolu bir kalbi yoktu. O acı ve yas dünyasında oturan bir adama konuşuyordu ve Eyüp'ün yaşadığı acıları açıklığa kavuşturmakla ona yardım edeceğini, bu şekilde Eyüp'ün acılarının azalacağını zannediyordu. Ancak bu yöntem işe yaramadı. Bir kimseye "çektiğin acıların sebebi şunlardır" diye konuşmakla, o kişinin acı çekmesinin sebeplerini ortadan kaldıramazsınız. Elihu pek çok doğru şey söyledi fakat konuşmadan önce kendisine "ortada olan durumu ifade etmek bir işe yarar mı?" diye sormadı. Diğer yandan konuşmadan önce kendisine sorması gereken doğru soru şu olması gerekirdi: "konuşmakta olduğum şeyler sevgiden ve merhametten mi kaynaklanıyor, konuşmakta olduğum şeyler yardımcı olacak mı?" Bir bilge adam şöyle demiş: "Eğer sevgideki gerçeği –sevgiden kaynaklanan gerçeği- konuşmuyorsan, gerçeği konuşmuyorsundur." Elihu sadece gerçek şeyler hakkında konuşmakla ilgileniyordu; konuştuğu şeyler Eyüp'ü gözeten birinin sözleri gibi

görünmüyordu. Bunun da anlamı şudur ki, söyledikleri Eyüp için hiçbir anlam ifade etmiyordu. Bu yüzden kendisi için konuşmuş oldu (32:18-20):

> 18 Çünkü içim dolu,
> İçimdeki ruh beni zorluyor.
> 19 İçim açılmamış şarap gibi,
> Yeni şarap tulumları gibi patlamak üzere.
> 20 Konuşup rahatlamalıyım,
> Ağzımı açıp yanıtlamalıyım.

Elihu gerçekten Eyüp'ü düşünen biri gibi görünmüyordu. Elihu kendi duymak istediği şeyi konuşmak isteyen biri gibi görünmektedir.

Elçi Pavlus ise Korintliler şöyle yazmıştı (I.Korintliler 13):

> 1 İnsanların ve meleklerin diliyle konuşsam, ama sevgim olmasa, ses çıkaran bakırdan ya da çınlayan zilden farkım kalmaz. 2 Peygamberlikte bulunabilsem, bütün sırları bilsem, her bilgiye sahip olsam, dağları yerinden oynatacak kadar büyük imanım olsa, ama sevgim olmasa, bir hiçim.

Kendinize şu soruyu sormanız önemlidir: "Ben bu kişiyi anlamak ve ona yardım etmek için mi konuşuyorum yoksa sadece konuşmuş olmak için mi konuşuyorum." Elihu bu soruyu kendisine sormayı başaramadı. Elihu'nun şiirsel sözleri kulak asılacak şeyler olamadı, dolayısı ile Elihu'nun

kendisi uzak durulması gereken ya da göz ardı edilmesi gereken biri oldu. Bu yüzden Eyüp kitabının sonunda Tanrı'nın Elifaz, Bildat ve Sofar'a bir şeyler söylediğini fakat Elihu'ya konuşmadığını görüyoruz. Bu durumda sanki Tanrı Elihu'ya ve onun gibilere şunu söylemeye çalışıyor: "Bazı şeyler biliyorsan, ne olacak yani? Git ve insana sevgi göstermeyi, insana şefkatle yardımcı olmayı öğren, ancak o zaman senin ve benim hakkında konuşacağımız bir şeyler olacaktır."

Ayetin ne dediğini hatırlayın (Romalılar 12:15):
Sevinenlerle sevinin, ağlayanlarla ağlayın.

Bir kişi acı çekerken, muhtemelen o kişinin vaaz dinlemeye ya da manşet olacak laflar duymaya ihtiyacı yoktur. Böyle konuşmakla bir kimsenin acısını kaldıramazsınız. Ancak acılar içindeki bir kişinin yanında olabilirsiniz; ve acısını paylaştığınız kişiye dünyada her zaman keder olmadığını, sevginin de olduğunu telkin edebilirsiniz. Tanrı'nın yaptığı şey böyledir. Tanrı sadece bizlerin sorunlarına bakıp öğretişler göndermedi fakat Tanrı her sıkıntı ve zorlukta yanımızda olmak için bize geldi. Bu yüzden İsa Mesih'in diğer adı "Tanrı bizimledir" anlamında İmmanuel'dir (Matta 1:23).

Bir gün Hristiyan ilahiyat okulunda bir profesör kendi sınıfına, pek çok hastalıkla birlikte doğan bir bebeğin anne ve babasına ne söyleyeceklerini

sordu. Öğrencilerden, üzgün aileyi kızdıracak ve acılarını çoğaltacak kısa ifadeler ve küçük vaazlar yükselmeye başladı. Hepsi de Elihu gibi konuşuyordu; hep birden ortada olan trajediyi açıklamaya başladılar. Gerçekte bu olay profesörün başına gelmişti. Onun kızı yaşama umudu olmayan bir durumda doğmuştu. Profesör burada bir teori değil, bir gerçeği gösteriyordu. Profesör sınıfa, "bu aileye 'bebeğinizi kucağıma alabilir miyim?'" diye neden teklifte bulunmadıklarını sordu.

— Kendinize sadece "bu söyleyeceğim şey doğru mu?" diye sormayın; fakat söyleyeceğiniz şeyin sevgiden kaynaklanmasını ve duruma yardımcı olmasını düşünün.

— I.Korintliler 13'te pek çok gerçek olan şeyi bilip konuşsak da, bunların sevgi olmadan bir şey ifade etmeyeceği, sözlerin bakır bir boru ya da zil gibi havada kalacağını söylemektedir.

— Elihu'nun uzun konuşmaları hiçbir işe yaramadı ve onun sözleri göz ardı edildi.

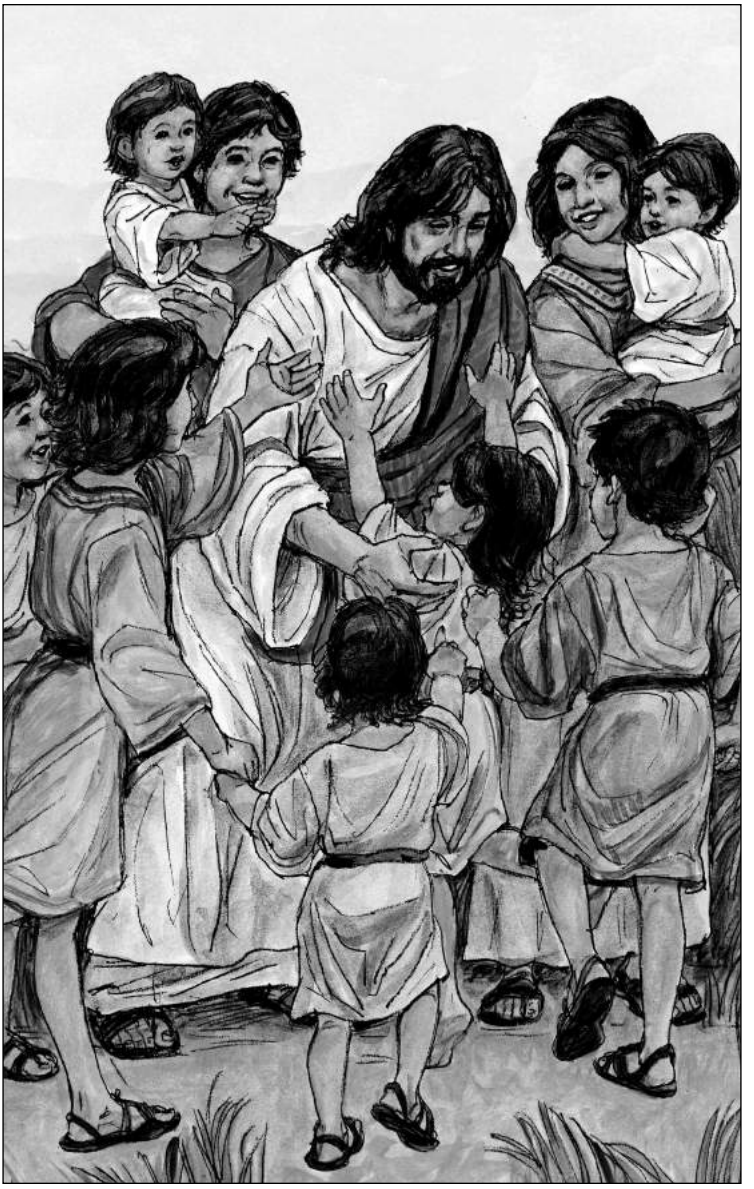
— Eyüp içinde bulunduğu durumda ne bir vaaz dinlemeye ve de özdeyiş duymaya ihtiyacı vardı. Onun sadece şefkatle ilgiye ihtiyacı vardı.

Bölüm Özeti – 4

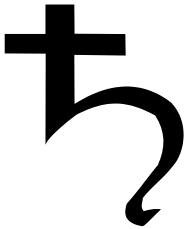
Elihu Tanrı'nın nasıl çalıştığını açıklığa kavuşturmaya çalıştı. Tanrı hakkında bazı doğru fikirlerini paylaştı. O meydana gelen bazı kötü olayların insanları yoldan çıktıklarına dair uyardığından ve kişilerin Tanrı'nın yardımına ihtiyacı olduğuna dikkat çektiğinden bahsetti –yani sıkıntılı durumlar Tanrı'dan yardım dilememiz için bizi hareket geçiren hatırlatıcı unsurlar olmalıydı. Tanrı'nın size daha fazla iyilik yapması için iyi şeyler yapmadığınızı; fakat başkalarına ve kendi hayatınıza iyilik olması için iyi şeyler yaptığınızdan bahsetti. Hayatınız karmaşıklık ve zorluklar darmadağın olduğunda, sizi seven ve sizin için dua eden birine (İsa Mesih'in yaptığı gibi) sahip olmanın yaşamınızda bir fark yaratacağından bahsediyordu.

Elihu aklını kullanıyordu fakat kalbini kullanmıyordu. Eyüp'ün nasıl incinmiş bir ruhu ve sevgiyle sarılmaya ihtiyacı olduğunu Elihu göremiyordu. Elihu Eyüp'e baktığı zaman sadece hataları düzeltilmesi gereken birini görüyordu. Elihu'nun sevgi olmaksızın Eyüp'e öğretmeye çabalaması faydalı bir sonuç meydana getirmeyecekti. Tanrı kırık kalpli insanları seviyor ve Tanrı nasıl böyle insanları seviyorsa, yaralanmış insanların da kendisini sevmesini istiyordu. Tanrı

incinmiş insanlara yardım ederek onları ne kadar çok sevdiğini anlamalarını istiyordu.

Mesih İsa küçük çocukları kutsuyor (Matta 19:13-15)

Bölüm – 5

Tanrı'nın acılı insanlara daveti: "Haydi, bunlar hakkında konuşalım"

Elihu gökyüzünde olan şeylerden bahsederken bir fırtına koptu. Elihu bu sese dikkat ederek "Dinleyin, gürleyen sesini dinleyin, ağzından çıkan sesi!" diyerek konuşmasını sürdürdü (37:2). Elihu ortaya çıkan fırtınanın Tanrı'nın bir işleyişi olarak ortaya çıktığına inanıyordu. Fakat ansızın fırtına durdu, Elihu böyle bir şey beklemiyordu ve Tanrı fırtınanın içinden Eyüp'e konuşuyordu. (38:1). Ve onların zannettiği şekilde Tanrı Eyüp'e kızgın da değildi. Tanrı Eyüp'e güç dolu bir şekilde konuşuyordu fakat sevgi dolu bir baba gibi yardım etmek üzere göklerden eğilmiş ve ağlayış içindeki çocuğuna teselli vermek için konuşuyordu –kızgın biri gibi konuşmuyordu.

Konuşmakta olan bütün adamların (Eyüp, Elifaz, Bildat, Sofar ve Elihu) Tanrı'nın ortaya koyduğu bu olaylar hakkında bazı fikirleri vardı. Eyüp'ün arkadaşları Tanrı'nın ortaya getirdiği fırtınanın da kendi düşüncelerini Tanrı'nın onayladığı anlamına geldiğini zannediyorlardı (krş. 38:2). Eyüp ise Tanrı'ya soru sorma umudu ile yüzünü Tanrı'ya çevirip cevap alma umudundaydı. Fakat Tanrı bu sohbete dahil olduğunda onların umdukları gibi bir sohbet olmadı. Tanrı ortada olan tartışmanın diğer bir tarafı olarak orada bulunmuyordu. Tanrı dünyanın incittiği bir adama yardım etmek için oradaydı. Eyüp'ün geçmekte olduğu sıkıntıları ve Tanrı'nın sevgi dolu olması hakkında soruları ve şikayetleri vardı. Tanrı Eyüp'e yardım etmek için cevap verdiğinde herkes saygı dolu bir şekilde Tanrı'nın gücünün ve sevgisinin insanın anlayışının çok üzerinde çalıştığını göreceklerdi. Tanrı'nın gücü ve sevgisi, insanın hayal edebileceğinden daha öte bir derinlikte çalışıyordu.

Bu bölümde şu konuları göreceğiz:

- İnsanlarla sevgi alışverişi içinde olmamız gerektiğinden Tanrı'nın bizlerden başkalarını yargılamamızı istemediğini;
- Tanrı'nın, O'nun hakkında fikirler edinmemizi değil, bizlerden O'nu tanımamızı istediğini;
- Tanrı'nın anlayış ve sevgi içinde olarak, daima bizim yanımızda olduğunu anlamamızı istediğini.

Tanrı'nın Eyüp ile sohbetini 38 – 42 bölümlerinden okuyunuz.

Tanrı konuşana kadar bu adamların sohbetinin büyük bir çoğunluğu yargı hakkındaydı. Elifaz, Sofar ve Bildat, Eyüp'ün kötü bir şey yapmış olmasından dolayı Tanrı'nın onu yargıladığına Eyüp'ün inanmasını istiyorlardı. Eyüp kendsine baktı ve başına gelen trajedi konunda yapmış olduğu bir şey göremedi. Bu yüzden Tanrı'nın adil olmadığına ve güvenilir olmadığına karar verdi.

Fakat Tanrı Eyüp'ün yargı hakkındaki düşüncesini bırakmasını istedi ve ona şöyle dedi (Eyüp 40):

8 Adaletimi boşa mı çıkaracaksın?
Kendini haklı çıkarmak için beni mi
suçlayacaksın?
9 Sende Tanrı'nın bileği gibi bilek var mı?
Sesin O'nunki gibi gürleyebilir mi?
10 Öyleyse şan ve şerefe bürün,
Görkem ve yücelik kuşan.
11 Gazabının ateşini saç,
Gururluya bakıp onu alçalt.
12 Gururluya bakıp onu çökert,
Kötüleri bulundukları yerde ez.
13 Hepsini birlikte toprağa göm,
Mezarda yüzlerini kefenle sar.
14 O zaman sağ kolunun seni kurtarabileceğini
Ben de kabul ederim.

Tanrı Eyüp'ün yüreğinde olan kötü düşünceleri biliyordu ve bunları bırakmasını istiyordu. Gerek Tanrı hakkında gerekse Eyüp'ün kendisi hakkındaki yanlış düşünlerin bırakılması gerekiyordu. Eyüp Tanrı'nın sevgisine kavuşmak için alçakgönüllü olmalıydı. Böylece Eyüp'ün kırılmış kalbi iyileşmeye başlayacaktı.

Mesih İsa başkalarını yargılamamak konusunda şu önemli sözleri söylemiştir (Matta 7):

> [1] Başkasını yargılamayın ki, siz de yargılanmayasınız. [2] Çünkü nasıl yargılarsanız öyle yargılanacaksınız. Hangi ölçekle verirseniz, aynı ölçekle alacaksınız.

Bir kimseye bazı açılardan sizden daha alt seviyede biri olarak bakıyorsanız, yani siz o kimseyi yeterince zeki ya da yeterince modern yeterince güçlü yeterince dindar bulmuyorsanız ya da başka diğer ölçütlerinize o kimseden daha üst seviyede olduğunuzu düşünüyorsanız siz o kimseyi yargılama konumunda olursunuz. Ve siz hangi ölçü ile başkasını ölçerseniz kendinizi yargılamış olursunuz. Bu şekilde yaşamak sürekli umutsuzluk ve üzüntü içinde olmaya sebep olur. Ancak Tanrı bizleri böyle yanlış bir bakış açısı ile yönlendirilmiş bir yaşamdan özgür kılmıştır. Bu yüzden Kutsal Kitap bize bu yaşamdaki pek çok yanlış düşünceyi göstererek, Tanrı'nın lütfu altında bereketlenmiş bir şekilde yaşamayı teşvik etmektedir.

Tanrı bu noktaları açıklığa kavuşturduğu zaman, Eyüp durumu kavradı ve Tanrı'ya şöyle dedi (Eyüp 40):

> [4] Bak, ben değersiz biriyim,
> Sana nasıl yanıt verebilirim?
> Ağzımı elimle kapıyorum.
> [5] Bir kez konuştum, yanıt almadım,
> İkinci kez konuşamam artık.

— Bildat, Elifaz ve Sofar, Eyüp'ün çektiği acıların Tanrı'nın bir yargılaması olduğuna inanmasını istediler. Onlar göre Eyüp'ün geçmişte işlediği günahın sonucu olarak bu trajik olaylar olmuştu. Eyüp'ü bu düşünceye inandırmak istediler ve bu şekilde onun acılarını daha da çoğalttılar.

— Eyüp arkadaşlarının düşüncesini reddetti fakat yaşadığı acı olaylara izin vermekle 'Tanrı yanlış yaptı' diye iddia etti.

— Tanrı hepimizden başkalarını yargılamaktan kaçınmamızı istemektedir. Tanrı kendimizi veya başkalarını yargılayıp suçlamamızı istemiyor. Fakat Tanrı sizlerin lütuf dünyasına yaşamanızı istemektedir.

Tanrı'nın Eyüp'e söyledikleri ne anlama geliyordu? Tanrı dünyayı nasıl yarattığını Eyüp'e anlatmıştı (Eyüp 38):

> [4] Ben dünyanın temelini atarken sen
> neredeydin?

Anlıyorsan söyle.
[5] Kim saptadı onun ölçülerini? Kuşkusuz biliyorsun!
Kim çekti ipi üzerine?

Bu ifadeye baktığımızda Tanrı'nın basit bir şekilde Eyüp'e, "BEN' Yaratıcıyım, beni yargılamaya hakkın yok" demek istediği açıktır. Fakat Tanrı bundan çok daha fazlasını söylemek istiyor. Bu noktaya geldiğimizde dikkat ederseniz, Tanrı uzun bir zaman sonra kendisinin meydana getirdiği bu yaratılış hakkında konuşuyor. Eyüp Kitabının 38-41 bölümlerinde Tanrı kar ve dolu, gökyüzü, yıldızlar, okyanuslar, aslanlar, dağ keçisi, geyik, devekuşu, atlar ve kartallar gibi şeyler hakkında uzun bir konuşma yapıyor. Burada Behemot ve Livyatan denilen diğer hayvanlar da dahil edilerek şiirsel bir drama resmedilmektedir. [4] Tanrı burada Eyüp'e yaratılışın ne kadar harika olduğundan bahsediyor. Yaratılışa dair büyük ayrıntılardan bahsederken bunları pek çok duygu içeren bir şekilde anlatıyor. Bütün bu ifadelerde sanki Tanrı şöyle demek istiyor: "Eyüp, Beni iyi tanımanı istiyorum. Benim ilgilendiğim şeyleri bilmeni istiyorum; üzgün ve mutlu olduğum şeyleri görmeni istiyorum. Benim yüreğimi bilmeni istiyorum…"

---

4 Bu hayvanların su aygırı, timsah benzeri ya da belki dinozor gibi hayvan türevleri olduğu zannedilmektedir.

Eyüp böylece mesajı anladı ve kafasındaki sorular netleşti. Tanrı'ya yüksek sesle şöyle dedi (42:5):

> Kulaktan duymaydı bildiklerim senin hakkında,
> Şimdiyse gözlerimle gördüm seni.

Eyüp düşündü ve kendisini Tanrı'ya bir cevap verme ihtiyacında hissetti; şimdi bütün ihtiyacının Tanrı'yı tanımak olduğunu, Tanrı'dan yana düşünmenin gereğini hissetti. Tanrı bütün gücü ve sevgisi ile Eyüp'ün yanındaydı. Eyüp halen acı çekiyordu ve keder içindeydi. Fakat Eyüp aynı zamanda bilge, güçlü ve sevgi dolu Tanrı'nın, tüm acılarda ve sıkıntılarda kendisinin yanında olduğunu görmüştü. Ve şimdi bunlarla yetinmek durumundaydı.

Elifaz, Bildat, Sofar ve Eyüp, Tanrı'nın yaptığı ve söylediği her şeyi tam olarak öğrendiler. Belki siz de bu yolla öğrenebilirsiniz. Eyüp kitabının başında evreni yöneten Tanrı'ya perde arkasından kısaca baktık. Burada Tanrı ve şeytanın karşılamasına dikkatli bakmanız lazım. Belki de Tanrı'nın Eyüp'e bu karşılaşma hakkında bir açıklama yapacağını ve Eyüp'ün sıkıntılarının bu karşılaşma ile nasıl ilişkili olduğunu söyleyeceğini düşündünüz. Belki Tanrı'nın, Eyüp'ün Tanrı'ya olan sevgisini şeytanın nasıl yok etmek için planlar yaptığından bahsedeceğini düşündünüz. Belki Tanrı'nın Eyüp'ün imanına ve yaşayışına yönelik nasıl bir güveni olduğundan bahsedeceğini düşündünüz.

Fakat Tanrı bütün bu olayların arkasında olan şeyler hakkında Eyüp'e bir açıklama yapmadı. Ve Tanrı bu olaylar hakkında bizlere de bir açıklama yapmıyor. Bu konuda kapı kapalı kalmaya devam etmişti.

Bu kapıyı açmaya çalışmak, gizli şeyleri bilmeye çalışmak bir hatadır. Tanrı'nın gizlediği, olayların arka perdesini kavramaya çalışmak insan için imkansızdır. [5] Bazı kimseler gizli şeyleri meydana çıkarmak için çok emek ve zaman harcıyorlar: gelecekte ne olacak ya da cennetten doğrudan bir mesaja nasıl ulaşırız gibi şeylerle ilgileniyorlar. Bazı kimseler Tanrı'nın gördüğü büyük resmi görmeyi istiyorlar. Ancak gerçek şu ki, Tanrı bazı şeyleri örtülü (gizli) tutmak istemiştir. Fakat Tanrı kendisini tanımamız için bize pek çok şeyi açıkça bildirmiştir. Bunlardan en önemlisi bize Mesih İsa'nın verilmiş olmasıdır. Kutsal Kitap bize İsa Mesih'in "Tanrı'nın Sözü" olduğunu yazmaktadır (Yuhanna 1:1). İsa Mesih, Tanrı'nın kim olduğu ve Tanrı'nın bizi nasıl sevdiği hakkındaki Tanrı'nın nihai mesajıdır. Mesih İsa havari Tomas'a "beni gören Baba'yı görmüştür" demiştir (Yuhanna 14:9). Bu yüzden gizli şeyleri bilmek zorunda değiliz. Bizler Mesih'e sahibiz.

---

5 Tesniye 29:29 Gizlilik Tanrımız RAB'be özgüdür. Ama bu yasanın bütün sözlerine uymamız için açığa çıkarılanlar sonsuza dek bize ve çocuklarımıza aittir (Meseller 25:2).

— Eyüp Tanrı'dan cevaplar alması gerektiğini düşünmüştü. Fakat sonra o farkına vardı ki, her zaman Tanrı onun yanındaydı.

— Bazı kimseler Tanrı'nın gizlediği şeyleri kendilerinin bilebileceğini zannederler. Fakat gerçekte bizler İsa Mesih'e sahibiz ve O bizim için yeterlidir. Tanrı'nın yazılı olan sözlerini (açıklanmış olanı) bilmekten başka bir şeye ihtiyacımız yoktur.

Eyüp Kitabını baştan sona okurken acı ve trajediye iki basit bakış açısı olduğunu görebilirsiniz. Bunlardan bir tanesi Elifaz, Bildat ve Sofar'ın bakış açısı olup, iyi şeyler yapmaya devam ederek Tanrı'dan iyilik görmek ve kötü şeyler yaptığında ise Tanrı'dan uygun bir yargı göreceğine inanmaktır. Bu düşünceye dayanarak hayata baktığınızda kendi kaderinizden tam olarak kendisiniz sorumlusunuzdur. Buna göre, yaptığınız yanlış ne ise Tanrı da size basitçe karşılığını ödemekte ve yaşamınıza bu şekilde sıkıntı ve trajedinin girmesine izin vermektedir. Acı ve trajediye diğer bakış açısı ise Tanrı'nın Eyüp'e gösterdiği şekliyledir: eğer her şeyi doğru yapıyorsanız, Tanrı'nın sizi sevdiğini, sizin daima yanınızda olduğunu ve sizinle ilgilendiğini göremiyor olabilirsiniz; ve benzer bir şekilde, hayatınıza gelen acılı ve sıkıntılı durumlara bakarak, yanlış yaptığınız için Tanrı'nın size bu acıları verdiğini düşünmemelisiniz.

Mesih İsa, İyi Çoban (Mezmur 23)

Ancak daha sonra Tanrı sevgiyle Eyüp'e yanında olduğunu gösterdi. Tanrı yavaş yavaş Eyüp'e Tanrı'nın işlerini yargılayamayacağını göstererek yardım etti. Tanrı Eyüp'e hayatın kaynağının kim olduğunu hatırlattı, bu yaratılışın sahibinin kim olduğunu, var olan her şeyi kimin yarattığını hatırlattı ve bu şekilde Eyüp'ün anlayış edinmesine yardımcı oldu. Bundan sonra Tanrı doğanın gizli ayrıntıları hakkında Eyüp'e sormaya başladı. O zaman Eyüp anlamaya başladı ki, bunları anlayamaz, bunları kavrayamaz, Tanrı'nın yapmış olduğu işleri tam olarak bilemez. Tanrı'nın bilgisi, gücü, ve sevgisi hem Eyüp'ün sahip olduğu her şeyden daha büyüktür; hem de hayal edebileceğiniz her şeyden çok daha yüksektir. Bu gerçek altında bizler Tanrı'nın yaptığı hiçbir şey yargılayabilecek pozisyonda olamayız. Eyüp bu gerçeklerin farkına vardığında, Tanrı'yı hayatına acılar göndermekle suçladığı için oldukça üzülmüştü. Bu yüzden sonunda Tanrı'ya şöyle diyebildi (42):

> [3] … Kuşkusuz anlamadığım şeyleri konuştum,
> Beni aşan, bilmediğim şaşılası işleri.
> [6] Bu yüzden kendimi hor görüyor,
> Toz ve kül içinde tövbe ediyorum."

Böylece Tanrı acı ve trajediye yanlış bakan üç adamın sohbetini sonlandırmış oldu. Ve bu yolla Tanrı Eyüp'ü yeniledi, alçakgönüllü bir iman ile Eyüp Tanrı sevgisinde yenilenmiş oldu. Bundan

sonra Tanrı Eyüp'le konuşmasını bitirince Temanlı Elifaz'aşöyle dedi (42):

> [7] … Sana ve iki dostuna karşı öfkem alevlendi, çünkü kulum Eyüp gibi hakkımda doğruyu konuşmadınız.

Eyüp Kitabında Tanrı bir konuyu çok açıklığa kavuşturuyor: hayatınızda acı ve trajedi başladığında Tanrı'nın sizi bıraktığını düşünmeyin; Tanrı'nın tekrar sizin yanınızda olması için bir şeyler yapmanız gerektiğini düşünmeyin… Tanrı hepimizi kendisi önüne gelmeye davet ediyor; Tanrı hepimizi acılarımızla, karmaşıklıklarımızla, sorularımızla O'nun huzuruna gelmeye davet ediyor; Tanrı hayal kırıklıklarımızda ve öfkemizle bile O'na dönmeye bizleri davet ediyor. Tanrı, her durumda kendisine gelmemiz için bizleri davet ediyor ve asla bizi terk etmeyeceğine iman etmemizi istiyor. RAB daima bizimledir, gücü ve sevgisi ile etrafımızı kuşatmıştır; Kutsal Kitap'taki sözleri aracılığı ile bizimle konuşmaktadır. RAB bizi daima seviyor ve dinlemek istiyor; ve O bütün acılarımız ortasında bize yardım etmek istiyor.

Eyüp Kitabı acılarımıza ve sıkıntılarımıza ilgi gösteren, her durumda bizimle ilgilenen Tanrı hakkında harika şeyler göstererek bitiyor. Bütün acılarından sonra Eyüp'e harika şeyler oldu. Eyüp öncekinden iki kat koyuna, deveye, öküze ve

eşeğe sahip oldu. Eyüp'ün tekrar çocukları oldu. O ve karısı yedi erkek, üç kız çocuk sahibi oldular. Tıpkı önceki gibi. Fakat bu sevinçli armağanları yanlış anlamayın. Yani ölüp giden hayvanların yerine gelen Eyüp'ün yeni mal varlığına bakarak, Tanrı'nın bu şekilde önceki ölen çocukları tekrar yerine getirdiğini düşünmeyin. Tanrı Eyüp'ü bu acılarında anlıyordu ve Eyüp'ün kayıpları karşısında yaşadıklarına saygı ile bakıyordu. Benzer şekilde sevdiğiniz bir kimsenin kaybı karşısında yaşadıklarınıza Tanrı aynı şekilde bakmaktadır. Eyüp'ün şimdiki çocukları önceki çocukların yerini alamazdı; Eyüp o çocukları her zaman sevgi ile özledi. Bu şekilde Eyüp iki kat bereketlenmiş olarak çok çocukların babası oldu. Hayvanların aksine, şimdi kendisine kalan çocuklar Eyüp için oradaydı ve onun sevinci için yanındaydılar. Ve Eyüp'ün çocuklarının diğer yarısı cennette onu beklemekteydiler.

Tanrı bizlerin kederini ve acısını anlıyor; bizlerin zor zamanlarda ne hissettiğimizle ilgileniyor. Tanrı en yoğun keder ve acıyı kendi oğlu İsa Mesih'in çarmıh acılarında ve ölümde yaşamıştır. Benzer şekilde Tanrı sizlerin böyle bir kaybında neler yaşadığınızı anlıyor. Tanrı bütün acılarımızda bizlerin yanındadır. Mesih'in bizleri kurtarmak için çarmıhta yaptığı işten dolayı Tanrı cennette acı ve kederin olmayacağını vaat ediyor.

— Elifaz, Sofar ve Bildat gerçekten kötü şeyler yaptığınızda, Tanrı'nın sizin aleyhinize karşı döneceğine inandılar. Fakat Eyüp bu düşünceyi reddetti. Çünkü günahlar asla Tanrı'nın sevgisinden daha büyük olmazdı.

— Tanrı bütün acılarıyla birlikte Eyüp'ü anladığını, Eyüp'ün bilmesini sağladı. Eyüp'ün çocuklarını kaybetmekle yaşadığı acıyı, yeni gelen çocuklar yok edemezdi.

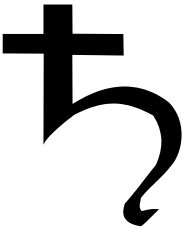
— Tanrı'nın İsa Mesih'teki vaadi olan sonsuz yaşam (cennet), her acının, ölümün, gözyaşının olmadığı bir yer olacaktır.

Bölüm Özeti – 5

Eyüp örneğinde olduğu gibi, Tanrı bütün acı çeken insanlarla konuşmak ve sevgisini onlara iletmek istiyor. Fakat eğer sizler acı çekerken başkalarını veya kendinizi suçlamakla meşgulseniz veya Tanrı'yı suçlamakla meşgulseniz; başkalarını veya kendinizi cezalandırmakla meşgulseniz muhtemelen yardım almak için Tanrı'ya gidemezsiniz. Bu yüzden Tanrı sizleri yargılayıcı kimseler olmaktan kaçınmaya çağırmaktadır. Tanrı şunu istiyor: Tanrı'ya dönelim; kendimizi ve başkalarını Tanrı'nın gözünden görelim; kendimize ve başkalarına Tanrı'nın lütfu ve sevgisiyle bakalım.

Bizler zor ve sıkıntılı zamanlardan geçerken, yaptığımız kötü şeylerin sonunda Tanrı'nın bize yönelik sevgisini bıraktığına inanmamız sanki daha kolaydır. Fakat Tanrı bizler zor zamanlardan geçerken yanımızda olduğuna inanmamızı istiyor; bize olan sevgisinden asla vazgeçmediğine inanmamızı istiyor. Ve Tanrı her ne konuda olursa olsun O'na gidip sorabileceğimizi bilmemizi istiyor. Tanrı acı ve kederin nasıl bir şey olduğunu biliyor, çünkü İsa Mesih'te Tanrı daha büyük ve ağır olan acıyı tattı. Bizler acılar içindeyken, Tanrı bizi anlayabilen birisi olarak, bizlere sevgisini ve ilgisini

vaat ediyor. Ve Tanrı bizler O'nunla sonsuz yaşamdayken acı ve kederin hiç olmayacağını vaat ediyor.

Bölüm – 6

Gözden Geçir, Planla, Dua Et, İlerle

GÖZDEN GEÇİR

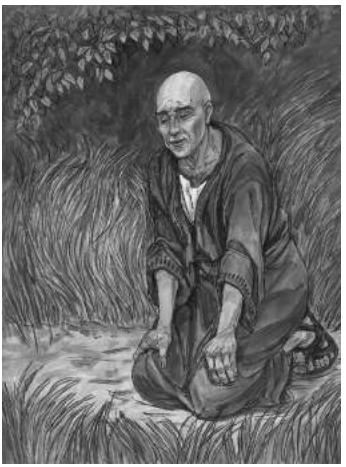
Eyüp Kitabı Tanrı'nın acıya ve kedere niçin izin verdiği konusundaki sorular ile uğraşmaktadır. Tanrı'ya "Tanrım, Neden Böyle Şeyler Oluyor?" diye sormaktan korkmamıza gerek olmadığını bu kitaptan öğrenmekteyiz. Tanrı daima bizlere lütuf ve sevgi ile bakmaktadır. Hatalarımız ve günahlarımız sebebiyle Tanrı kendisine ait olmamızdan vazgeçmiyor –Tanrı bizi her kötü durum içinde kendisine çağırmaktan hoşnuttur. Eyüp Tanrı tarafından sevildiğini biliyordu ve şeytan onu bu inançtan döndürmeye çalıştı. Eyüp'ün hayatına şeytanın sıkıntı ve keder getirmesine Tanrı izin verdi. Bu durumda ise olan şey şu idi:

Eyüp Tanrı'nın sevgisine inanmaktan vazgeçmedi fakat Tanrı'nın bütün bu trajediye neden izin verdiğini anlamamıştı; ve bu yüzden acılıkla dolu olarak şikayet etti çünkü yaşadığı şeyler ona hiç bitmeyecekmiş gibi geliyordu. Tanrı bu problemi gördü ve Eyüp'e yardım etmek istedi. Böylece Eyüp Tanrı'ya mutsuzlukla şikayetini getirmesinin Tanrı'yı öfkelendirmediğini görebildi. Diğer yandan da bütün yaşadığı kötü şeyler için Tanrı'yı suçlayamayacağını öğrendi.

Eyüp'ün sıkıntılarını duyan üç arkadaşı (Elifaz, Bildat, Sofar), onu ziyarete geldiler. Bu adamlar kötü şeylerin, kötü şeyler yapan kimselere olacağına ve doğru şeyler yaparak kötü şeylerden uzak durabilmenin mümkün olduğuna inanıyorlardı. Bu düşünce biçimine bazıları "karma yayası" diyorlar. Eyüp'ün arkadaşları, onun kimsenin bilmediği kötü bir şey yapmış olduğuna inanıyorlardı. Ve bu yüzden onlara göre Eyüp'ün bütün yapması gereken şey, hayatını daha iyi bir duruma getirmek için çalışması, günahını kabul etmesi ve doğru bir şekilde yaşaması gerekiyordu.

Çoğu zaman yaptığınız kötü şeylerin bir sonucu olarak başınıza kötü şeyler gelse bile (alkollü araba kullanıp kaza yapmak gibi), Tanrı hayatınızda "karma yasasının" işlemesine izin vermez. Çünkü Tanrı lütuf Tanrısı'dır; herkese lütuf ile bakar. Bu yüzden Tanrı Oğlu Mesih İsa aramıza geldi ve

bizlerin günahları için öldü. Tanrı bizlerin günahlarını bağışlar, bizleri Mesih'te kabul eder ve bu şekilde günahlarımızı bize karşı tutmaz – günahlarımıza hak ettiğimiz gibi bakmaz. Bizlerin hayatında Tanrı'nın sevgisi işler, "karma yasası" değil (Matta 5:45 Çünkü O, güneşini hem kötülerin hem iyilerin üzerine doğdurur; yağmurunu hem doğruların hem eğrilerin üzerine yağdırır –Mezmur 145:8-9).

Eyüp sevgi dolu bir Tanrı'ya iman ediyordu; Tanrı'nın güçlü ve her şeyi yöneten bir Tanrı olduğunu biliyordu. Bütün bu trajedi ve acılar Eyüp'ün yaşamına geldiği zaman, Eyüp önce Tanrı'nın sevgisi ve Tanrı'nın gücü hakkındaki düşünlerini uyum içinde tutmaya çalıştı. Fakat bir süre sonra bu düşüncesini korumaya devam edemedi: eğer Tanrı gerçekten gücü her şeye yeten bir Tanrı ise, Eyüp'ün böyle bir trajedi içine düşmesine O izin vermişti. Bu durumda acaba Tanrı gerçekten iyi ve sevgi dolu mu diye düşünmeye başladı. Eyüp sonunda ne düşündüğünü açıkladı: hayatında bu sıkıntıların olmasına izin verdiği için Tanrı'nın doğru yapmadığını düşündü.

Eyüp Tanrı'daki mutsuzluğunu açıkça söylediği zaman Tanrı şaşırmadı ya da gücenmedi. Eyüp yüreğini nasıl Tanrı'nın önüne getirdiyse, Tanrı sabırlı bir şekilde onu dinledi. Tanrı'nın doğru şeyler yaptığı hakkındaki düşüncelerinde Eyüp şüpheli bile olsa, Tanrı onu dinlemeye devam etti. Kutsal Kitap bu durumda bize şunu söylüyor: Tanrı hakkında şüpheleriniz olduğunda bu durum, imanınız olmadığı anlamına gelmiyor. Tanrı'nın içimizde yarattığı iman, şüpheler içinde de yaşayabilecek kadar güçlüdür.

Daha sonra sohbete katılan Elihu adında genç bir adam, kendi inandığı şekliyle Tanrı'nın nasıl çalıştığını herkese anlatarak, herkesin aynı şekilde anlamasına yardımcı olmaya çalıştı. O Tanrı hakkında bazı doğru şeyler söyledi. Sıkıntılar geldiği zaman, Tanrı'nın yoldan çıkmış kişiyi bu şekilde uyandırdığından bahsetti. Bu durumda kişiler, yaşadıkları sıkıntılara bakarak Tanrı'dan yardım isteyerek tekrar hayatlarını doğru yola getirmeleri gerekirdi. Ancak Tanrı doğru şeyleri sevgiyle ve iyi bir amaç için konuşup yapmanızla ilgilendiğinden bu genç adama daha sonra cevap bile vermek istemedi. Tanrı'nın görkemi ve insanın iyiliği için sevgiyle çalışmadıkça, yaptığınız işler de Tanrı'da kabul edilebilir olmayacaktır. Yine Elihu, Tanrı'nın size daha iyi davranması için iyilik yapmadığınızı, bir iyilik yaparken başkalarına zarar

vermemek için böyle yaptığınızı söyledi. Ve Mesih'in bizler için dua ettiği gibi, dua eden dostlarımızın olmasının ne kadar önemli olduğunu söylemeye çalıştı. Sıkıntılar ve karmaşıklıklar geldiğinde, ancak Mesih gibi dostların olması sayesinde hayatınızda bir fark olabilirdi.

Elihu kalbini değil bilgisini kullanan biriydi. Eyüp'ün yaralanmış olan canını göremedi; incinmiş bir canın sevgiye olan ihtiyacını görmedi. O sadece Eyüp'e baktığında, düzeltilmesi gereken birini görüyordu. Bu yüzden Elihu'nun ders vermek ve öğretmek için olan gayretinin bir değeri yoktu. Çünkü bu arkadaşların sevgileri yoktu. Ancak Tanrı yüreği kırılmış, ruhu incinmişmiş olan kimseleri seviyor. Tanrı bizleri sevdiği gibi, bizlerin de aynı şekilde muhtaç kimseleri sevmemizi bekliyor. Tanrı bizlerden Eyüp gibi kimselere sevgi göstererek Tanrı'nın onları sevdiğini göstermemizi istiyor.

Eyüp gibi incinmiş insanlara Tanrı konuşmak ve sevgi göstererek yardım etmek istiyor ve aynı şeyi bizim de yapmamız gerekiyor. Fakat genelde insanlar sıkıntılı zamanlarda yardım almak için Tanrı'ya gitmiyorlar; ya kendilerini veya başkalarını suçlamakla ya da kendilerini veya başkalarını cezalandırmakla meşgul oluyorlar. Tanrı bizleri kendimize veya başkalarına yargıçlık yapmamaya davet ediyor ve aynı zamanda Tanrı'yı asla

yargılayamayacağımızı gösteriyor. Ancak Tanrı, her şeye O'nun lütuf ve sevgi dolu gözlerinden bakmamızı istiyor.

Başınıza bir felaket geldiğinde, yaptığınız kötü şeylerin sonucunda Tanrı'nın sevgisinin sizden ayrıldığına inanmak genelde kolaydır. Fakat Tanrı sıkıntılı ve zorlu zamanlarımızda bizim yanımızda olduğunu anlamamızı istiyor. Tanrı zor zamanlarda bizi sevmekten vazgeçmediğini ve her konuda O'na gidebileceğimizi bilmemizi istiyor. Tanrı acının ve kederin nasıl bir şey olduğunu biliyor; çünkü Mesih en acılı ve zorlu sıkıntılardan geçti. Tanrı bütün acılı zamanlarda sizi sevmeyi, sizin sorularınızı ve sıkıntılarınızı dinlemeyi, acıları ve elemleri bilen biri olarak sizi acılarınızda taşıyıp sizinle ilgilenmeyi vaat ediyor. Ve Tanrı, kendisiyle birlikte yaşayacağımız sonsuz yaşamda (cennette) acının, gözyaşının, lanetin olmayacağını vaat ediyor.

— Eyüp Kitabından, acılar ve sıkıntılar hakkında Tanrı'ya sorabileceğimizi ve zorluklarda mücadele için edinmemiz gereken bakış açısını öğreniyoruz.

— İyi veya kötü, yaptığınız her şeyin size kesinlikle döndüğü bir düzene Tanrı müsaade etmiyor.

— İnsanlar duygularını Tanrı'ya açtıklarında, Tanrı her üzüntüyü sabır ve şefkat ile dinliyor; ve

böyle olacağına Tanrı inanmamızı istiyor.

— Tanrı zor zamanlarda bizim yanımızda olduğuna ve bizi sevmekten vazgeçmeyeceğine inanmamızı; kendisine her türlü sıkıntımızı getirmeye çekinmememiz gerktiğini bilmemizi istiyor.

— Tanrı sonsuz yaşamda her günah, ölüm, acı ve gözyaşının uzak olduğunu bilmemizi ve bunu daima hatırlamamızı istiyor.

PLANLA

Bu Kutsal Kitap çalışmasını bitirirken, kendi hayatınız için dikkate almanız gereken bazı pratik konular şimdi önünüzde duruyor. Hristiyan yaşamında yapabileceğinizin en iyisini yapabilmek için Tanrı size rehberlik etsin, sizi güçlendirsin diye dua etmelisiniz. Şimdiki yaşamınızın hedefinde, Mesih ile cennetteki sonsuz yaşamada bir olmak olduğunu daima hatırlayın.

1. Kutsal Kitap merkezli, Mesih merkezli öğreten pastorleri ve görevlileri arayın; size Mesih İsa hakkındaki Müjde'yi getiren bütün önderler ve olgun imanlıları arayın ve böyle kimseler için dua edin. Günahların bağışlanması ve sonsuz yaşam Müjdesi'ni size ve dünyaya duyuran bütün imanlılar için dua edin ve böyle kimseleri arayın.

2. İmanlı arkadaşlarınızın çoğalması için; sizi teşvik edip sıkıntılarınızı dinleyecek ve doğru tavsiyeleri verecek kimseler için, böyle insanların çoğalması için dua edin. Sizi sıkıntıya düşürebilecek kimselerden; Mesih'in sizin için hazırladığı sonsuz yaşamdan sizi alıkoymak isteyen kimselerden uzak durun.

3. Evlilik dışında bir ilişkiyi ve bağı reddetmek için Tanrı'dan yardım dileyin. Ayartılara "Hayır!" diyebilmek için, evlilik dışındaki bir bağın sizi Mesih'ten koparmak amacında olduğunu hatırlayın.

4. İmanınızı güçlendirmesi için Tanrı'ya dua edin; Mesih ile gündelik olarak zaman geçirin. Her gün Kutsal Kitap'tan bir bölüm okuyun. Mesih ile her gün konuşun; sizi günahlardan kurtardığı için, sayısız bereketleri için şükredin; yaşamınız için yardım dileyin. İmanda kalmaya devam etmek için güçlenmeyi dileyin. Kutsal Kitap'ı düzenli olarak okuyun, sizi güçlendiren Tanrı sevgisi hakkında daha fazla öğrenmeye çalışın, Tanrı'ya yakın olmayı arayın. Böylece Mesih İsa sizlere egemen olmak isteyen her güçten sizi kurtaracaktır. Alkol, narkotik maddeler, kumar, pornografi, ahlaksızlık gibi bağımlılıklardan uzak durabilmek için Tanrı'ya yakın olun. Tanrı bazen imanlıların paydaşlığı aracılığı ile sizleri veya başkalarını kötülüklerden koruyabilecek ve düşmüş olanları kurtarabilecek fikirleri, uyarıları sağlar. Bu

yüzden kilise içindeki dua veya çalışma grupları gibi etkinliklere katılmaya çalışın.

5. Yaşamınızı en iyi şekilde devam ettirecek işi arayın ve bunun için dua edin. Mesih'in sevgisinden uzak bir şekilde kanunsuz işlerde çalışmaktansa, az para kazanmanıza rağmen dürüst çalışmak, şerefli bir şekilde yaşamak ve Tanrı'nın sevgisine layık olarak yaşamak önemlidir. Para çabuk kaybolur fakat Mesih İsa sizinledir ve O sizinle sonsuzluk boyunca cennette olacaktır.

6. Tanrı'nın sizin üzerinize atadığı kimseleri onurlandırmak için Tanrı'dan yardım dileyin. Mesih İsa üzerinizde yönetimler belirleyerek sizin korunmanızı ve bir düzen içinde yaşamanızı sağlamak istediğinden, kanunlara aykırı bir şekilde yaşamaktan kendinizi koruyun.

7. Her durumda esenliğinizi ve sakinliğinizi korumak için Tanrı'dan yardım dileyin. Kontrolden çıkmış öfke günah getirir ve sizi sıkıntılara sokar. Mesih İsa'nın size yardım etmek için daima sizinle olduğunu hatırlayın. İnsanlarla ilişkinizde gerçekten yana olun. Yalan söylemenin günahlı olduğunu hatırlayın. Doğruyu konuşmak sizin bazı eksikliklerinizi ortaya çıkarırsa, insanlardan anlayış beklediğinizi ifade edin; gerekli yerde özür dileyin.

DUA ET

Yaşadığınız sürece böyle bir dua yapabilirsiniz:

Rab, sana karşı günah işlediğimi itiraf ediyorum. Benim için yaptığın her şeyde sana şükran sunmakta yeterli olamadım. Bu bedeni ve canı bana sen verdin, beni yeteneklerle donattın. Bana yiyecek ve yaşam için bir yer sağladın, ruhsal ve fiziksel sağlık için bana çok şey verdin; sağladıklarına göre yaşamamı istedin. Her şey üzerinde bana İsa Mesih'i gönderdin ve sadık Kurtarıcım günahlarımın bedeli ödedi.

İtiraf ederim ki, benden istediklerini yapmadım; bana yasakladıklarını yaptım. Sana karşı günah işledim; senin yargını hak ettim. Beni günahlarımdan kurtarması için İsa Mesih'i gönderdin; sana şükürler olsun. İman ediyorum ki, Mesih İsa benim yerime bütün emirleri tuttu. İman ediyorum ki, Mesih İsa benim için olduğu gibi bütün insanların günahlarını bağışladı.

İman ediyorum ki, Mesih İsa aracılığı ile sonsuz yaşamım vardır. Rab, Mesih İsa'nın benim için yaptığı her şeyde, bana sağladıklarınla yetinebilmem için bana yardım et. Eğer bendeki büyük problemlere ve günahlarıma bakarsan adil olan yargıyı hak ettiğimi biliyorum. Bu hayatta beni koru diye dua ediyorum. Ben mutsuzken, benim için yaptığın şeyleri bana hatırlat. Ayartıldığımda ve başkalarında olan şeyi istediğimde bana bunu hatırlat. Bana bağışladıklarını başkaları ile paylaşabilmem için bana yardım et. Mesih İsa aracılığı ile gelen kurtuluşun İyi Haber'ini her zaman ve her yerde

paylaşabilmem için bana yardım et. Daima beni asla terk etmeyeceğini, beni bırakmayacağını bana hatırlat.

Rab, Mesih İsa beni kurtarmak için öldü, sana şükürler olsun. Daima bu gerçekte tatmin bulayım diye bana yardım et. Beni Müjde'nin ve İsa Mesih'in ilan edilmesinde bir araç olarak kullan. Mesih İsa adıyla dua ediyorum. Amin.

İLERLE

Hayatınızı planlarken ilgilerinizi, korkularınızı, üzüntülerinizi dua ile Tanrı'ya kaldırın. Tanrı'nın sizi sevdiği için Mesih İsa'yı gönderdiğini daima hatırlayın. Mesih İsa'ya bütün günleriniz boyunca sadık kalmak konusunda sıkıntılarınız olabilir. Ancak Mesih'in sadık Kurtarıcınız olduğunu daima hatırlayın. Mesih bizlerin günahlarının cezasını üstlendi ve acı çekti. Böylece Mesih kendi kanı ile sizi satın aldı. Mesih'in ölümden dirilmesi, bize vereceği sonsuz yaşamı garanti etmektedir. Mesih İsa canını sizler için verdi. Bu yüzden sizi asla bırakmayacak ve sizi asla terk etmeyecektir. Tanrı'nın kollarında güvendesiniz. Tanrı kendi vaatlerinden asla vazgeçmez. Tanrı her şeyde sizin iyiliğiniz için çalışır.

Bu önemli gerçekleri daima hatırlayıp gözden geçirin.

— Tanrı sizi çok sevdiği için İsa Mesih'i size gönderdi.

— Mesih İsa sizi kendi kanı ile satın aldı.

— Tanrı bizler için olan Mesih'teki vaadini asla unutmaz ve asla vazgeçmez.

Multi-Language Productions
Bringing the Word to the World

Job - Turkish
Bible Teachings Series
MLP Catalog Number: 385395